

நால்வர் நெறியீல்
நாவலர்

இளவாலை

காலாநிதியாலை ராஜா

புத்தபளிப்பு

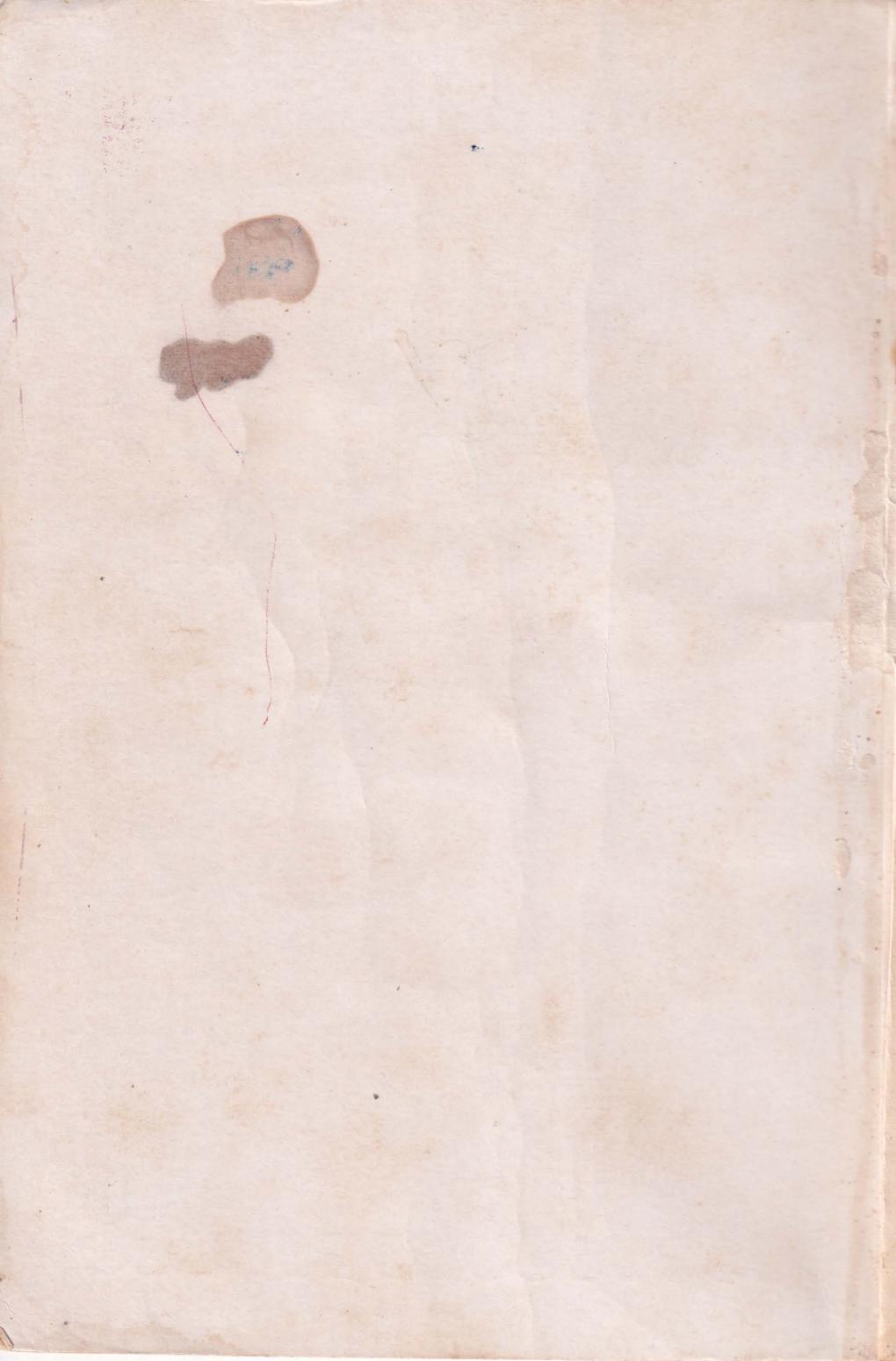
2.40

40

ஆசிரியர்:

சௌவப்புலவர், வித்துவான்
வ. செல்லையா

நால்வர் நெறியில் நாவலர்

தென்பள்ளி

கிராமாந்திரியே கால்டான்டான்மிக்கா
உடுத்தியினாலை

44

ஏ. ரஷ்மி,
கிராமாந்திரியை
கிராமாந்திரி

ஏ/கிராமாலை சியங்கண்டான் மகா வித்தியாலயம்
கிராமாலை

ஆசிரியர்:

சௌவப்புலவர்; வித்துவான்
வ. செல்லையா

10-12-1979

THE HISTORY OF THE
PRESBYTERIAN CHURCH

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

WITH A HISTORY

OF THE

PROTESTANT REFORMERS

IN AMERICA

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

WITH A HISTORY

OF THE

PROTESTANT REFORMERS

IN AMERICA

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

WITH A HISTORY

OF THE

PROTESTANT REFORMERS

IN AMERICA

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

WITH A HISTORY

OF THE

PROTESTANT REFORMERS

IN AMERICA

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

WITH A HISTORY

OF THE

PROTESTANT REFORMERS

IN AMERICA

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

WITH A HISTORY

OF THE

PROTESTANT REFORMERS

IN AMERICA

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

WITH A HISTORY

OF THE

PROTESTANT REFORMERS

IN AMERICA

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

WITH A HISTORY

OF THE

PROTESTANT REFORMERS

IN AMERICA

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

WITH A HISTORY

OF THE

PROTESTANT REFORMERS

IN AMERICA

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

WITH A HISTORY

OF THE

PROTESTANT REFORMERS

IN AMERICA

BY JAMES H. BRECKINRIDGE

வ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

நால்வர் வணக்கம்

முழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன்
கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பில் அணைந்தபிரான்
அடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றெருண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமனி திருவாதலூர் திருத்தாள் போற்றி

பொருள்டக்கம்

பொருள்

பக்கம்

1.	திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனுர்	1
2.	திருநாவுக்கரச நாயனுர்	5
3.	சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர்	10
4.	மாணிக்கவாசக சவாமிகள்	16
5.	அற்புதங்கள்	19
6.	நால்வர் அற்புதப் பாக்கள்	22
7.	நால்வர் அருள்	24
8.	நால்வர் தெறியில் நாவலர்	26
9.	ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர்	31
10.	நாவலர் பொன்மொழிகள்	35
11.	ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் வாழ்க்கைக் குறிப்பு	39
12.	ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் எழுதி வெளியிட்ட நால்கள்	43

பதிப்புரை

“புன்னியம் ஆம்; பாவம் போம்; போன நாட் செய்த அவை மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள்” — இவற்றை நாம் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டும்.

நல்லன செய்து, அல்லன களைந்து வாழ்தலே அறமாகும். இவற்றை நாம் பெறுதற்குச் சந்தர்ப்பத்தையும் சூழ்நிலையையும் செல்வனே பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வகையில் ஈழத்துச் சமயப் பேரறிஞர் சைவப்புலவர், வித்துவான் உயர்திரு வ. செல்லையா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட “நால்வர் நெறியில் நாவலர்” என்னுஞ் சைவ நன்னாலைப் பதிப் பித்துச் சைவ உலகிற்கு வழங்கும் நற்பேற்றினைப் பெற்றோம்.

மேற்படி அன்பர் கிழக்காசிய நாடுகளில் சைவ நெறி பற்றி ஆராய முற்பட்டகாலை, நம் மலேசியாவிற்கும் வருகை தந்தார். அக்காலை எங்கள் வேண்டுகோளை ஏற்று, இந்நாலை ஆக்கித் தந்தார். அன்னருக்கு இதன்வழி எங்கள் நன்றியை உரித்தாக்கு கிண்றோம். இப்புத்தகத்தைக் குறித்த காலத்தில் அச்சிட்டு உதவிய சந்திரா லெட்சுமி எண்டர்பிரைஸ் நிறுவனத்தாருக்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக!

பதிப்பாளர்கள்:

ஆறுமுகம் கந்தையா

சுப்பிரமணியம் கந்தையாபிள்ளை

செல்லப்பா இராசேந்திரம்

சின்னப்பு அப்புத்துரை

கோலாலம்பூர்,
10.12.1979.

வ
சிவமயம்
அனிந்துரை

[புலவர்மணி — சித்தாந்த வித்தகர் முரு பழ. இரத்தினம் செட்டியார்]

“நால்வர் நெறியில் நாவலர்” என்னும் இந்நால் யாழ்ப் பாணத்தைச் சார்ந்த சைவத் தமிழ் அறிஞர் வித்துவான், சைவப் புலவர் திரு. வ. செல்லையா அவர்களால் எழுதப் பெற்றதாகும்.

திரு. செல்லையா, யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலைஸ் ஆறுமுக நாவலரின் ஞானபரம்பரையில் தோன்றிய பண்டிதமணி (இலக்கியக் கலாநிதி) டாக்டர் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் மாணவர் ஆவார். இவர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வித்துவான் பட்டமும் சென்னை, சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தில் சைவப்புலவர் பட்டமும் பெற்றுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும் சைவத் தமிழாசிரியராகவும் அதிபராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். அகில இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கம், அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் இலங்கை மெய்கண்டான் ஆதீனம், மொழிப் பயிற்சி மன்றம், இளவாலைச் சைவக் கலாச்சார மன்றம் முதலிய நிறுவனங்களின் அமைப்பாளராகவும் செயலாளராகவும் தலைவராகவு மிருந்து அரும்பணி யாற்றியுள்ளார். நாவலர் மாத இதழ், சிவ நெறிக் கழக இதழ் ஆகிய இரண்டு பத்திரிகைகளுக்கும் ஆசிரியராக இருந்து பணியாற்றி யிருக்கிறார். 1955-ஆம் ஆண்டு சென்னைச் சித்தாந்த மகா சமாஜம் நடாத்திய மகாநாட்டிலும் மலேசியாவிலும் சென்னையிலும் நடைபெற்ற அகில உலகத் தமிழ் மகாநாடு களிலும் பங்கு பற்றியுள்ளார். சித்திரமேழி ஞானவைரவர் திருப் பொன்னாசல், திருமணம் ஆகிய நால்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். சமயப் பரிட்சைப் போட்டிகளுக்கு ஆலோசனை கூறி வழி நடாத்தியுள்ளார். சைவ சித்தாந்த எழில் ஞானப் பெரு விழாவின் அமைப்பாளராக இருந்துள்ளார். இதுபோது மலேசிய நாட்டிற்கு வருகை தந்துள்ள இவர், இங்கு வதியும் சைவத் தமிழ் மக்களின் மொழி, சமயம், கலாச்சாரம் வாழ்க்கை நெறி முறைகளை ஆராய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

இந்நாலாசிரியரைச் சிறம்பானில் அன்பர் திரு. எஸ். பொன் ஜெயா அவர்கள் வீட்டில் சந்தித்து அளவளாவினேன். இவர் எழுதிய இந்நாலீன் கையெழுத்துப் பிரதியைக் கண்ணறும் பேறு பெற்றேன்.

சைவ சமய குரவர்களாகிய நால்வர் பெருமக்களின் வரலாற்றினைச் சுருக்கமாக யாவரும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எனிய நடையில் எழுதியிருக்கிறார். அடுத்து நால்வர் பெருமக்கள் செய்தருளிய அற்புதம்களைச் செய்யவிலும் உரைநடையிலும் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

“நால்வர் நெறியில் நாவலர்” என்னுந் தலைப்பில் அரிய தொரு கட்டுரை எழுதி இதனுடன் சேர்த்துள்ளார். ஒரு பல்கலைக் கழகஞ் செய்ய வேண்டிய பணியை நாவலர் பெருமான் ஒரு தனி மனிதனும் நின்று ஆற்றியிருக்கிறார். திரு. செல்லையா அவர்களின் கட்டுரை நாவலர் பெருமானின் சிறப்பினை இனிது விளக்குகின்றது. “பிறவி எடுத்த பயன் இறவாப் பேரின்பத்தைப் பெறு வதாகும். இதனைப் பெறும் ஆற்றல் மனிதனுக்குத்தான் உண்டு. அரிய சாதனைகள் மூலம் இந்த ஆற்றலைப் பெற்று வாழ்ந்து காட்டிய நால்வர் நெறியே நாவலர் வழியாகும். அவ்வழி நமக்கும் பொருந்தும்” என ஆசிரியர் இக்கட்டுரையில் எழுதியிருப்பது நெஞ்சைத் தொடுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்திலும் மலேசியாவிலும் உள்ள தமிழ்ப் பெருமக்கள் ஆசிரியர் எழுதிய இக்கட்டுரையைப் படித்தால், நாவலர் பெருமான் அக்காலத்திலாற்றியுள்ள அருந்தொண்டு இனிது புலன்கும்.

நாவலர் அவர்களின் வாழ்க்கைச் சுருக்கப் பட்டியல் ஒன்று இதன் கண் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. அவர் வாழ்க்கை வரலாறும் இதன்கண் எழுதப் பெற்றுள்ளது. நாவலர் பெருமான் அக்காலத்தில் தனியொருவராக இருந்து உரைநடை நூல்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். பழைய நால்கள் பலவற்றை அச்சில் பதிப்பித்துள்ளார். நீதிநூல்கள் பலவற்றுக்கு உரையும் எழுதியிருக்கிறார். இந்த விபரங்கள் அனைத்தையும் அன்பர் செல்லையா அவர்கள் இந்நாலில் மிகவும் முயன்று தொகுத்து எழுதியுள்ளார். இதனுடன் அமையாது, நாவலர் பெருமான் பொன்மொழிகளைப் பொறுக்கி எடுத்து இனிது ஈந்திருப்பது பெருமகிழ்வினை அளிக்கிறது. நாவலரைப் பற்றி நன்கு அறிந்துகொள்ள விரும்புவர்கள் இந்நாலைப் படித்தால் போதும். சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் ஆசிரியர் இக்கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார்.

மலேசியாவில் நாவலர் நாற்றுண்டு விழா நடைபெறும் பொழுது, அவர் நினைவாக இந்நால் வெளியிடப் பெறுகின்றது.

சைவ நன்மக்கள் இந்நாலினைப் படித்தூப் பயன் பெற வேண்டுமென்பது என் அவா. இறைவன் திருவருள் துணை செய்வதாக!

இங்களம்,

புலவர் மணி, சித்தாந்த வித்தகர்,
முரு. பழ. இரத்தினம் செட்டியார்.

17.11.1979,
ஸுவார், மலேசியா.

நூன்முகம்

“பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும் பெறுதற்கரிய பிரானடி பேனூர்” என்ற ஆன்றோர் வாக்கியத்தை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். “இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ” என்று ஏங்கித் துடித்தவரும் உளர். எனவே வாய்த்த இப்பிறவியில் நன்றே செய்து ஈடேற வேண்டுமன்றோ!

“மண்ணின்மேல் நல்லவண்ணம் வாழலாம்” என்று கூறி வாழ்ந்து காட்டியவர்கள் நால்வர். அன்னார் அடிச்சவட்டைப் பின் பற்றிச் சைவத் தமிழ்ப்பணி புரிந்து வாழ்ந்தவர் நாவலர் அவர்கள். மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெலாம் விளங்க, அவனருளால் அவன்றுள் வணங்கிச் சைவச் செந்தெந்தி நின்றவர்கள் நால்வர் பெருமக்கள் ஆவர். இவர்கள் ஆண்டவனருள் பெற்று, அற்புதங்கள் பல செய்து, சைவச்சாதனைகள் புரிந்தார்கள். சைவத்தை மெய்ச் சமயம் என நிறுவித் தம்மைத் தியாகஞ் செய்த அந்நால்வரையும் சைவ உலகம் சமயாச்சாரியர்கள் என்றும் சமயகுரவர்களென்றும் போற்றிப்பரவி வருவது நாம் நன்கு அறிந்ததே.

“இச்சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது. இறைவனை வழிபட்டு, முத்தியின்பம் பெறுதற்பொருட்டேயாம்” என்று கொண்டு, சைவச் செந்தெந்தியில் தாமும் ஒழுகி, எம்மையும் ஒழுகச்செய்து வழி காட்டியவர் நாவலர் ஆவர். இதன் காரணமாக, நாவலர் அவர் களை ஐந்தாங் குரவர் என்றும் அழைப்பது வழக்கமாயிற்று.

சைவத்துக்கு நால்வர் ஆற்றிய பணியும் அவர்வழி நின்று, நாவலர் செய்த தொண்டும் என்றும் நாம் மறக்கக் கூடியன அல்ல. இவற்றை நாம் மனத்திற் கொண்டு, அவ்வழியே நமக்கும் பொருந்தும் என்று நினைந்து வாழ்தல் வேண்டும். இக்கருத்துக்களை என்றும் நிலைநிறுத்துவதற்காக, நாம் செய்யத்தக்கபணி யாது என்று, அடியேன் பலகாலமாகச் சிந்தனை செய்து வந்தேன். அச்சிந்தனை செயலாகி, உருவாகியதுதான் இந்நால்.

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், திருநாவக்கரச நாயனார், சுந்தர மூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் நால்வரையும் என்றும் போற்றி வணங்கவேண்டும். அவர்களது வரலாற்றை அன்றாரது குருடைசைத் தினங்களில் மாத்திரமன்றி, வாய்த்த நேரமெல்லாம் — எம் வாழ்க்கை இடருறும் போதெல்லாம் படித்து வரவேண்டும். அவர்கள் புரிந்த அற்புதங்களை அவற்றின் சுந்தரப்பங்களுடன் நினைந்து பார்க்கவேண்டும். அப்போதுதான் எம் சிறுமை அகலும். சைவச் செந்தெறியின் மகத்துவம் அறிந்து, அதில் நாமும் படர வாய்ப்புப் பெறுவோம்.

இந்நாலில் நால்வரின் வரலாறுகள் சுருக்கமாகவும் அவர்கள் புரிந்த அற்புதங்களை வசன நடையிலும் செய்யுள்களிலும் தொகுத் துத் தந்துள்ளேன். இவற்றினைத் தொடர்ந்து “நால்வர் நெறியில் நாவலர்” என்ற விடயம் இடம் பெறுகின்றது. இவ்விடயம், நால் வரின் அடிச் சுவட்டினைப் பின்பற்றி நாவலர் வாழ்ந்து, நம்மவர்க்கும் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார் என்பதையே சிறப்பாகக் காட்டுகின்றது. அதன் பின்னர் நாவலர் வரலாறு சுருக்கமாக இடம்பெறுகின்றது. தொடர்ந்து நாவலரது நால்களிலிருந்து தொகுத்த சுருத்துக்களை “நாவலர் பொன் மொழிகள்” என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளேன். “நாவலர் வாழ்க்கைக் குறிப்பில்” அன்றாரது சம்பவங்களை ஆண்டுகள் ரீதியில் தொகுத்துக் கொடுத்துள்ளேன். இறுதியில் நாவலர் பதிப்பித்த — உரை யெழுதி வெளியிட்ட, வசன நடையாக்கிய, அவர் யாத்த நால்கள் பற்றிய விபரங்களைத் தந்துள்ளேன்.

நாவலர் பொன் மொழிகள், நாவலர் வாழ்க்கைக் குறிப்பு என்பன அகில இலங்கைச் சைவப் புலவர் சங்க வெளியீடாகச் சைவப் புலவர் திரு. சு. செல்லதுரை அவர்கள் மூலம் முன்னர் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருந்தேன், என்பது இங்கு நினைவு கூரத் தக்கது.

இந்நால் யாவருக்கும் பயன்பட வேண்டுமெனக் கருதி, இங்கனம் அமைத்தேன். பல இடங்களிலும் செறிந்திருந்த பல விடங்களையும் ஓர் இடத்தில் தொகுத்தளித்ததே அடியேனின் பணியாகும். இப்பணியை அளைவாகும் வரவேற்று, ஆதரிப்பார்கள் என நம்புகின்றேன். “நால்வர் நெறியில் நாவலர்” என்ற விடயமே இந்நாலில் நடுநாயகமாக வள்ளது. இதனை அறிஞர்கள் நன்கு படித்து! எனக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறுவார்களாக! இந்நாலை அடிபோற்றி, இரண்டாம் நாலொன்று வெளியிடக் கருதி யுள்ளேன். இந்நால் ஒரு ஆய்வு நாலாக அமையும். இதற்கு அறிஞர் பலரின் கருத்துக்களை ஏற்று, ஆவன செய்வேன்.

இந்நாலுக்குச் சிறந்ததோர் அணிந்துரையை வழங்கியுள்ளார்கள் புலவர்மணி, சித்தாந்த வித்தகர் உயர்திரு. பழ. முரு. இரத்தினம் செட்டியார் அவர்கள். அவர்களை நான் ஒருபோதும் அறியேன். என்னையும் ஒரு பொருட்டாக மதித்துக் கையெழுத்துப் பிரதியை வாசித்து, சிறந்த கருத்துக்கள் பொதிந்த அணிந்துரையோன்றை மனமுவந்து அளித்துள்ளார்கள். இதுவொன்றே அமையுமென்று ஏற்றுக்கொண்டேன். இப்பெருந்தகையாளருக்கு என்றும் நன்றி யுடையேன். இச்சைவத் தமிழ்ப் பெரியாரை அறிமுகமாக்கித் தந்தவர்கள் சிறம்பான் திரு. சு. பொன்னையா தம்பதிகள் ஆவர். அவர்களுக்கும் நன்றி யுடையேன்.

இந்நாலீல நாவலர் நாற்றுண்டு நினைவு நாலாக வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இந்நாலீலப் பதிப்பித்து வெளியிடப் பேருதவி புரிந்த:—

திரு. ஆ. கந்தையா அவர்களுக்கும்

திரு. சு. கந்தையாபிள்ளை அவர்களுக்கும்

திரு. செ. இராசேந்திரம் அவர்களுக்கும்

திரு. சி. அப்புத்துரை அவர்களுக்கும்

என்றும் நன்றி யுடையவனுவேன்.

எனது எண்ணத்தைச் செயலாக்குவதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்கிய திரு. க. வன்னித்தம்பி குடும்பத்தினருக்கும் திரு. சி. செல்வதுரை (போஸ்ற் மாஸ்டர்) அவர்களுக்கும் திரு. வ. இரத்தினம், பி.கே.எல். (தலைமையாசிரியர்) அவர்களுக்கும் நன்றி யுடையவனுவேன்.

சிறம்பான்,
10.12.1979.

வ. செல்லையா

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர்

சோழநாட்டிலே சீர்காழிப் பதியிலே சிவபாத வீருதயர் என்றார் அந்தனப் பெரியார் இருந்தார். அவர் தமது பெயருக் கேற்றபடி சிவபக்தர். அவருடைய மனைவி பெயர் பகவதியார். சைவ சமயத்தை நன்னிலை அடையச் செய்யவல்ல ஒரு மைந்தனைத் தந்தருஞ்சாறு இவர்கள் இறைவனை வணங்கி வந்தனர். சிவபெருமான் திருவருளால் திருவாதிரை நன்னளில் ஓராண் குழந்தை பிறந்தது. இளமையிலேயே அக்குழந்தையினிடத்தே தெய்வத் தன்மை விளங்கியது. அதன் மூன்றும் வயதிலே ஒரு நாள் அவர் தந்தையார் நீராடச் சென்றார். குழந்தையும் அவரைப் பின் தொடர்ந்து சென்றது. தந்தையார் குழந்தையைக் கரையில் விட்டுக் குளத்தில் மூழ்கினார். குழந்தை அவரைக் காணுமையால் திகைத்துக் கோபுரத்தை நோக்கி அம்மே அப்பா என்று விம்மி அழுதது. தோணியப்பர் உமாதேவியாரோடு எழுந்தருளிக் குழந்தைக்குக் காட்சி தந்து சிவஞானமாகிய பாலைப் பருகுவித்து அழுகையைத் தீர்த்தருளினார். தந்தையார் நீராடலை முடித்துக் கொண்டு குழந்தையிடம் வந்தார். குழந்தைக்கு ஞானேதயம் உண்டாயிருப்பதை அறிந்தார். அதை உண்டு பண்ணியவரைக் காட்டும்படி கேட்டார். குழந்தை கண்களில் ஆனந்த அருவி பாயக் கோபுரத்தைக் காட்டி “தோடுடைய செவியன்” எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளியது. இக்குழந்தை இறைவனால் வலிய ஆட்கொள்ளப் பட்டமையால் ஆளுடைய பிள்ளையாரென்றும், சிலஞானம் ஊட்டப் பட்டவையால் திருஞானசம்பந்தர் என்றும் அழைக்கப்படும்.

பிள்ளையாரின் சிறப்பைக் கேள்வியுற்று திருநாவுக்கரசர், திருநீலகண்டர், பெரும்பானர் முதலிய பல சிவனடியார்கள் சீர்காழிக்கு எழுந்தருளினார்கள். பெரும்பானர் பிள்ளையார் பாடும் திருப்பதிகங்களை யெல்லாம் வீணையில் வாசித்துக் கொண்டு பிள்ளையாரோடு இணைபிரியாமல் இருந்து வந்தார்.

சுவாமிகள் தில்லையை வணங்கித் திருநெல்வாயில் அரத்துறையை அடைந்தார்கள். அங்கே திருவருளால் அவருக்கு முத்துச்சிவிகை,

முத்துச் சின்னம், முத்துக்குடை என்பன கிடைத்தன. திருக் கோலக்காவில் பொற்றுளம் அளிக்கப்பட்டது.

சுவாமிகள் திருப்பாலாச் சிரமத்தில் கொல்லிமழவன் என்னும் சிவநேசன் மகள் முயலகன் என்னும் கொடிய நோயால் வருந்துவது கண்டு அவள் நோய் நீங்கும்படி “மணிவளர் கண்டரோ” என்னும் பதிகத்தைப்பாடி நீக்கியருளினார். பின்பு திருநனு என்னும் தலத்தில் பணிக்காலச் சுரத்தால் மக்கள் வருந்துவதைக் கண்டு திருநீல கண்டப்பதிகம் பாடி அந்நோயை அவ்லூரினின்றும் நீக்கியருளினார்.

திருப்பராய்த்துறை, வலஞ்சுழி, பழையாறை முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு அவர் பட்டங்சரம் சென்றார். அங்கே அவருக்கு முத்துப்பந்தர் அளிக்கப்பட்டது. சுவாமிகள் திருவாவடு துறையில் இறைவனை வணங்கித் தந்தையாரின் யாகத்திற்கு உலவாக்கிழி பெற்றார்.

சுவாமிகள் திருமருகவில் இறைவனை வழிபட்ட காலத்திலே அங்கே இளைஞன் ஒருவன் பாம்பு கடித்ததனால் இறந்துபோயினான். அவனுடைய மனைவி இரங்கி அழுதமை கண்டு சுவாமிகள் “உடையாய் தகுமோ இவருண் மெலிவே” எனப் பாடியருள அவ்விளைஞன் உயிர்பெற்றெழுந்தான்.

பின்பு திருப்புகலூர் என்னும் தலத்துக்கு எழுந்தருளி அங்கே முருகநாயனர் திருமடத்தில் இருந்தபோது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சிறுத்தொண்டநாயனர், திருநீலநக்க நாயனர் ஆகிய பெரியார்களும் கூட இருந்தார்கள். அங்கிருந்து புறப்பட்ட சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசருடன் திருக்கடலூரிற் குங்கிலியக்கலய நாயனரோடு சிலநாள் தங்கினார்கள். சிலநாட்களுக்குப் பின் இருவரும் பல தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு வேதாரணியத்திற்குச் சென்றனர். அங்கே பூட்டப்பட்டிருந்த திருக் கோயிற் கதவைத் திறக்க அப்பரும் அடைக்கப் பிள்ளையாரும் திருப்பதிகங்களைப் பாடினர்.

இப்படி இருவரும் வேதாரணியத்திலே இருந்தபோது மதுரையிலிருந்து பாண்டியனுடைய மனைவியாரும் முதல் மந்திரியாரும் பாண்டி நாட்டிலே சைவசமயம் குன்றியதாகவும் சமணசமயம் பரவியிருப்பதாகவும் அதனால் சுவாமிகள் மதுரைக்கு எழுந்தருளிச் சைவத்தை நிலைநாட்ட வேண்டியது அவசிய மென்றும் தூதனுப் பினர். பிள்ளையார் அப்பர் சுவாமிகளை வேதாரணியத்திலே இருக்கச் செய்து தாம் மதுரைக்குப் பிரயாணமானார். அங்கு சென்று ஒரு திருமடத்தில் திருக்கூட்டத் தலைவரோடு எழுந்தருளி இருந்தார்.

திருஞானசம்பந்தர்

திருமட்டிற் சிவநாம முழுக்கத்தைக் கேட்ட சமனர் பொறுமை கொண்டு மடத்திற்குத் தம் கையால் நெருப்பைக் கொளுத்தினார்கள். திருமட்டில் சமனர் கொளுத்திய நெருப்பு மூன்று அடியாரை வருத்தியது. அடியார் வருத்தத்தைக் கண்ட சுவாமிகள் “செய்யனே திருவாலவாய் ஜயனே! அமனர் கோழுவஞ் சுடர் பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே” என்று பதிகம் பாடினார். மடத்துத்தி நீங்கி அது வெப்பு நோயாகப் பாண்டியனை வருத்திற்று. சமனகுரு மார்கள் பல சிகிச்சைகள் செய்தும் அந்நோய் நீங்கவில்லை. மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் சம்பந்தர் சுவாமிகளை வரவழைத் தால் நோய் திருமென்று பாண்டியனிடஞ் சொன்னார்கள். வரவழைத்தற்குப் பாண்டியன் சம்மதித்தான். அவ்வாறே பிள்ளையாரை வரவழைத்தனர். பாண்டியன் பிள்ளையாரையும் சமனர்களையும் நோக்கித் தனக்கு வந்துள்ள நோயை எவர் விரைவாகத் தீர்க்கின்றனரோ அவரே வென்றவராவர் என்றான். சமனர்கள் அரசனது இடப்பாகத்து நோயைத் தாங்கள் தீர்ப்பதாகவும், மற்றைப்பாகத்து நோயைப் பிள்ளையார் தீர்க்க வேண்டுமென்றும் உறுதி கொண்டார்கள். அப்படியே அவர்கள் பாண்டியனுடைய இடப்பாகத்தை மயிற் பீலியினுலே தடவி மந்திரங்களை உச்சரித்தனர். வெப்பு நோய் குறையவில்லை. பிள்ளையார் திருநீற்றைப் பூசி “மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு” என்னும் பதிகத்தைப் பாடியவுடன் நோய் தீர்ந்தது. இடப் பாகத்து நோயையும் சுவாமிகள் தீர்த்தருளினார்.

அப்பால் சமனர்கள் தங்கள் சமய மகிழமையை நேரே கூட்டுதற்கு விரும்பினார்கள். அதற்காக இருபக்கத்தாரும் தத்தம் சமயக்கருத்தை ஏட்டிலே எழுதி நெருப்பிலிடத் தீர்மானித்தனர். சமனர்கள் தம் மந்திரத்தை எழுதிவிட்ட ஏடு சாம்பிராயிற்று. சுவாமிகள் போகமார்த்த பூண்மூலையாள்” என்னும் திருப்பாசரத்தை எழுதி யிட்ட ஏடோ பச்சையாய் இருந்தது. பின் தங்கள் ஏட்டை வைகையாற்றிலே இடத்தீர்மானத்தனர். “வாழ்க அந்தனர்” என்ற திருப்பாசரத்தை எழுதி வைகையில் இட்டபொழுது பிள்ளையாரிட்ட ஏடு ஆற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு சென்றது. இத் திருப்பாசர தில் “மன்னனும் ஓங்குகு” எனப் பாடியருளியமையால் அதுகாறும் கூன்முதுகனுய்க் கூன்பாண்டியன் எனப் பெயர் பெற்ற அரசன் கூன் நிமிரப் பெற்றான்.

பின்பு சோழநாட்டை அடைந்து வெள்ளம் புரண்டோடுவதைக் கண்டார். வெள்ளப் பெருக்கினால் ஆற்றைக் கடக்க முடியாததால் ஒடத்தில் ஏறி, திருப்பதிகம்பாட ஒடம் சுலபமாக அக்கரை அடைந்தது.

திருவோத்துரீல் சிவன்டியார் ஒருவரின் பனைகள் ஆண்பளை களாய் இருந்தமை கண்டு அவற்றைப் பெண்பளைகளாக்கினார்.

திருமயிலாப்பூரில் சிவநேசர் என்னும் செல்வருடைய மகள் பாம்பி னால் கடியுண்டு இறந்தார். அப்பெண்ணின் சவத்தைக் தகனஞ் செய்து எலும்பையும் சாம்பரையும் ஒரு குடத்திற் சேமித்து வைத்திருந்தார். என்புக் குடத்தைக் கோபுரத்துவாயிலிலே வைத்துப் பதிகம்பாட அதிலிருந்து பூம்பாவை தோன்றினார்.

பிறகு சிவநேசரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு சீர்காழிக்கு மீண்டதும் பெற்றேர் அவருக்குத் திருமணத்திற்கான ஒழுங்கு களைச் செய்தனர். திருநல்லூர் நம்பி என்பாரின் மகளைத் திருமணஞ் செய்து திருக்கோயிலுட் புகுந்த சவாயிகள் “நல்லூர்ப் பெரு மணம்” எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். அவ்வளவில் திருக்கோயிலில் ஒரு பெரிய சோதி தோன்ற மண மகனும் மனமகனும் அதிற்கலந்தனர். கூட நின்றவருள் பக்கு வான்மாக்களும் அதிலே உடன் கலந்தனர். சம்பந்தர் முத்தியடைந்த தினம் வைகாசி மூலமாகும். அப்போது வயது பதினாறுகும்.

திருநாவுக்கரச நாயன்.

திருநாவுக்கரச நாயனர்

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருவாழரிலே புகழுஞர் என்னும் வேளாளர் ஓருவர் மாதினியார் என்னும் பெண்ணை மணந்து இல்லறம் நடாத்தினார். அவர்களுக்குத் திலகவதியார் என்னும் பெண்ணும் மருணீக்கியார் என்னும் பிள்ளையும் பிறந்தனர்.

பெற்றேர் குழந்தைகளை அன்புடன் வளர்த்து வந்தனர். திலகவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயதானதும் சிவனடியாரும் சேஞ்சீ பதியுமான கலிப்பகையார் என்னும் வேளாளர் ஓருவர் திலகவதியாரைத் திருமணங்கு செய்ய விரும்பி மனம் பேசுவித்தார். மனமகளின் பெற்றேர் அதற்கு இசைந்தனர். திருமணத்திற்கு நாள் குறிப்பிடுவதற்குள் கலிப்பகையார் வட இந்தியாவுக்குப் போர் செய்யப் போகவேண்டி நேர்ந்தது. இதற்குள் புகழுஞர் நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்துவிட அக்கால வழக்கப்பாடி மாதினியார் கணவனுடன் உடன் கட்டை ஏறி உயிர்விட்டாள்.

இவ்வாருக வடபுலத்தில் போர் செய்து நின்ற கலிப்பகையார் யுத்தகளத்தில் இறந்துவிட்டார். இத்துயரைக் கேட்ட திலகவதியார் “என் தாய் தந்தையர் என்னை அவருக்கு மனங்கு செய்ய இசைந்தமையால் நான் அவருக்கு மனைவியானேன். ஆகவே என் உயிரையும் அவருடன் விடுவேன்” எனக்கூறி இறக்கத் துணிந்தார். இதனைக் கண்ட மருணீக்கியார் தமக்கையாரை வணங்கித் தாய் தந்தையர் இறந்தபின் உங்களையே தஞ்சம் என நான் வாழுகின்றேன். நீங்கள் இறப்பதானால் உங்களுக்கு முன் நான் உயிர் விடுவேன்” என்றார். தம்பியார் உளராதல் வேண்டும் என்னுந்தவா உடையவராய்த் தான் இறவாது ஆபரணங்கள் அலங்காரங்களை நீத்து எல்லா உயிர்களுக்கும் அன்பு செய்து தவக்கோலத்தில் இருந்து தம்பியாரை வளர்த்து வந்தார் திலகவதியார்.

மருணீக்கியார் உலக நிலையாமையை உனர்ந்து அறநெறியிற்பல தருமங்களைச் செய்து வரும் நாளில் அக்காலத்திற் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த சமண ஆசிரியரிடம் சேர்ந்து பாடலிபுரத்தில் உள்ள பள்ளியை அடைந்தார். அவர் அங்கே சமண சமய

சாத்திரங்களைப் பயின்று பண்டிதராகித் தருமசேனர் என்னும் பெயரும் பெற்றுச் சமணசமய ஆசிரியராய் விளங்கினார்.

இவர் இவ்வாறிருக்க, தமக்கையாராகிய திலகதியாரோ திருவதிகை வீரட்டானக் கோயிலிலே திருத்தொண்டு செய்து தமது தம்பியாருடைய நிலைமையை ஒருநாள் நினைந்து வருந்தினார். அவரை மீண்டும் சைவசமயத்துக்குத் திருப்பும் ஆசையோடு சிவபெரு மானைத் துதித்தார். அப்பிரான்து திருவருளால் மருணீக்கியாரது வயிற்றிலே கொடிய சூலைநோய் உண்டாயிற்று. அந்நோய் அவரை மிகவும் வருத்தியது. எவ்வித சிகிச்சையாலும் நோய் நீங்கவில்லை. சமணர்களெல்லோரும் அவரைக் கைவிட்டனர். அத்தருணத்தில் அவர் தம்முடைய சகோதரியாருக்குத் தமது தேக நிலைமையைத் தெரிவித்தார். திலகவதியார் சமணர்களுடைய பள்ளிக்குத் தாம் வரமுடியாதென்று மறுத்துவிட்டார். அதனால் மகுணீக்கியார் தாமே தமது சகோதரியிடம் போக நினைத்தார். அவ்வாறே ஒருவரும் காடைப்படி ஓர் இரவில் தமது தமக்கையாரது திருமடத்தை அடைந்து அவரது பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கித் தன் நோயின் கொடுமையைக் கூறினார்.

திலகவதியார் பிறவிப்பினி முதலிய சகல நோயையும் நீக்க வல்ல வைத்திய நாதராகிய சிவபெருமானையே வணங்கும் படியும் அவருக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகும் படியும் உபதேசித்துத் திரு நீற்றை எடுத்து அவருக்குப் பூங்கினார். மறுநாட் காலையில் அவரை அழைத்துக் கொண்டு திருவதிகை வீரட்டானத்திற்குப் போன போது, மருணீக்கியாருக்குத் தமிழ்க் கவிபாடும் வல்லமை உண்டாகவும் அவர் வீரட்டானேசுவரர் மீது “கூற்றுயினவாறு” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருள்ளார். உடனே அவரைப் பினித்து வருத்தம் சூலைநோய் நீங்கிற்று. அவருடைய பாடல்கள் இனிமை மிகுந்து விளங்கியமையால் அவருக்கு “நாவுக்கரசு” என்னும் பெயர் இறைவனால் குட்டப்பட்டது. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மனம், மொழி, மெய் ஆகிய திரிகரண சுத்தியோடு திருத்தொண்டு செய்யத் தமக்குத் திருவருள் கிடைக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்திருந்தார். மனத்தால் இறைவனைத் தியானிக்கவும், வாயால் அவன் புகழைப் பாடவும், கையால் உழவாரத் தொண்டு செய்யவும் அருள் பெற்றார்.

தருமசேனர் திருநாவுக்கரராய்த் சைவசமயத்தில் திருவருள் பெற்றுய்ந்தமையை அறிந்த சமணர் கலங்கினர். மகேந்திர பல்லவன் என்னும் அரசனிடம் தருமசேனன் சைவசமயத்தில் சேர்ந்ததாகக் கூறினர். தருமசேனரை அழைத்து வருமாறு பல்லவவேந்தன் தன் மந்திரியை அனுப்பியபோது சுவாமிகள் “நாமார்க்கும் குடியல்

லோம்” என்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளி மறுத்தனர். ஆனால் மந்திரிமார்கள் அவரை வணங்கிப் பிரார்த்தித்து அழைக்க “அவர் அடியேனுக்கு வரும் அபாயங்களுக்கெல்லாம் சிவபெருமான் இருக்கிறார்” என்று போதற்கு உடன்பட்டார். அவர்கள் அழைத்துப் போய் அரசனெதிர் சென்று அறிவித்தார்கள். அரசன் சுவாமிகளைச் சூட்டினே உடைய நீற்றறையினுள் விட்டுக் கதவைப் பூட்டினர். சுவாமிகளை நீற்றறையில் இட்டுக் கொல்ல ஏற்பாடு செய்தான். திருநாவுக்கரசர் பரமசிவனுடைய திருவடி நிழலைத் தலைக்கொண்டு சிவனடியார்களுக்கு இவ்வுலகத்தில் துண்பம் வருவதுண்டோ” என்று கடவுளைத் தியானித்து “மாசில் வீணையும்” எனத் தொடங்கும் பாடலைப் பாடியருளினார். அந்நீற்றறை வீணாகானமும் சந்திரனும் தென்றலும் இளவேனிலும் பொய்கையும் போலக் குளிர்ந்தது. ஏழுநாட் சென்றபின் நீற்றறையைத் திறந்து பார்த்தபோது நாயனார் யாதொரு உணமும் இன்றிக் களிப்புற்றிருத்தலைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தனர். பின்பு அரசனிடத்திற் சென்று அரசே! தருமசேனர் எங்கள் மந்திரங்களை நன்கு பயின்றவராதலால் அவர் தீங்கின்றி இருக்கிறார். அவரைக் கொல்லுதற்கு வழி நஞ்சுட்டலே ஆகும் என்றார்கள்.

அரசன் கட்டளைப்படி அடிகளாருக்கு நஞ்சு கலந்த பாலைக் கொடுத்தார்கள். நாயனார் அவர்களுடைய வஞ்சளையை அறிந்து “நஞ்சை அமுதாகக் கொண்ட கடவுளாடைய அடியவர்க்கு நஞ்சும் அமுதாம்” என்று “துஞ்சிகள் காலை” எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி நஞ்சை வாங்கி உண்டார். அது அவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதன்பின் மதங்கொண்ட யானையை அவர்மீது ஏவினர். யானை பயங்கரமாக எதிரே வந்த போது “கண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்” எனத் தொடங்கும் திருப்பதி கத்தைப் பாடியருளவே யானை அவரை வலம் வந்து பரிந்து வணங்கிப் போனது.

பின்னர் கருங்கல்லோடு பினித்துக் கடவில் தள்ளினர். சமுத்திரத்தில் தள்ளிவிடப்பட்ட நாயனார் “அடியேனுக்கு யாது நிகழி னும், அடியேன் எம்பெருமானைத் தோத்திரம் பண்ணுவேன்” என்று நினைந்து “சொற்றுணை வேதியன்” என்னும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைப்பாட கல்லானது தெப்பமாய் மிதந்து திருப்பாதிரிப் புலியூர் என்னும் சிவஸ்தலத்திற் கருகில் போய்ச் சேர்ந்தது. இங்கு “என்றாருமாய் எனக் கெந்தையுமாய்” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடிக் கொண்டு சிலநாள் எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு பல தலங்களையும் வணங்கிக் கொண்டு திருத்தாங்கானத் திருக் கோயிலுக்குச் சென்று இறைவைத் தொழுது

“பொன்னார் திருவடிச் கொற்றுண்டு விண்ணப்பம்” எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளி “சவாமி அடியேன் சமண சமயத்தில் தொடர்புற்றிருந்த இந்த உடலோடு இருக்க விரும்ப வில்லை. அடியேன் உயிர் வாழுவேண்டும் என்பது திருவருளாயின் குலத்தையும் இடபத்தையும் என்மீது பொறித்தருள வேண்டும் எனப் பாடியதும் ஒரு சிவபூதம் அவர் தோளில் குலம், இடபம் ஆகிய குறிகளைப் பொறித்துச் சென்றது.

பின்னர் சம்பந்தமூர்த்தி நாயனரது மகிமையைக் கேள்வி யற்று அவரைக் காணவரும்பிச் சீர்காழிக்குப் போனார். சவாமி களது வருகையை அறிந்த பிள்ளையார் அவரை எதிர்கொண்ட மூழ்த்தார். நாவுக்கரசர் பிள்ளையாரைக் கீழே விழுந்து பணிய, அவர் சவாமிகளைத் தூக்கிவிட்டு அப்பரே என்று முறை பாராட்டி வணக்கினார். திருச்சக்தி முற்றத்தை அடைந்த போது நாவுக்கரசர் தம்மீது திருவடி சூட்டியருஞ்சபடி வேண்ட அவ்வாறே திருநல் ஹாரில் அருள் புரிந்தார்.

சிலநாட்கழிந்ததும் திங்களுரிலுள்ள அப்பூதியடிகள் பலதருமங்களைச் சவாமிகள் பெயராற் செய்து வந்தமையைச் சவாமிகள் கேள்வியற்று அவரைக் காணச் சென்றார். அப்பூதியார் அப்பரைப் போசனத்திற்கு அழைத்துவிட்டு தம் மூத்தமகளை வாழையிலை அரிந்து கொண்டு வரும்பொருட்டுத் தோட்டத்திற்கு அனுப்பினார். இலை அரியும்போது அம்மகன் பாம்பு கடித்து இறந்தான். அவன் இறந்தமைக்குத் துக்கியாமல் அப்பருக்கு அமுது படைத்தலே பெருஞ் சிவப்பணியாகக் கொண்ட அடிகளும் அவர் மனைவியாரும் சவாமிகளைத் திருவழுது செய்தருள அழைத்தனர். அங்கு நிகழ்ந்த தைத் திருவருளால் அறிந்த சவாமிகள் “ஓன்று கோலாமவர்” என்னும் திருப்பதிகம் பாடி இறந்த மகளை உடனே எழுப்பி யருளினார்.

பின்பு அப்பர் சம்பந்தருடன் வேதாரணியத்துக்குப் போனார். அங்குள்ள சிவாலயத்திற்குப் போனபோது வேதங்களால் அருசுச் சித்துத் திருக்காப்பிடப்பட்ட கதவு அந்நாள் வரையும் அடைக்கப் பட்டேயிருந்தமையைக் கண்டார்கள். அதைத் திறப்பிக்க என்னி அப்பர் திருப்பதிகம் பாடினார். பிள்ளையார் மீண்டும் அடைக்கப் பாடினார்.

அப்பர் சவாமிகள் திருப்பஞ்ஞலிக்குச் சென்றபோது வழியில் அவர் இளைப்பாறும் பொருட்டு இறைவன் சோலையும் குளமும் பந்தரும் உண்டாக்கி அந்தனர் உருவில் எழுந்தருளி அப்பருக்குப் பொதிசோறளித்து வழிநடக்க உதவியாகச் சென்றருளினார். தென்

கயிலை எனப்படும் திருக்காளத்தியைத் தரிசித்த அப்பருக்கு வடக்கியிலையாகிய திருக்கைலாயம் நினைவுக்கு வரவே அவர் பல நாடுகளைக் கடந்து கயிலையை நோக்கி நடந்தார். கால்கள் தேய்ந்து போகக் கைகளால் தாவியும் தவழ்ந்தும் உருண்டும் நகர்ந்தார்.

இறைவன் அப்பர் சுவாமிகள்மேல் இரங்கி நாவுக்கரசனே எழுந்திரு! இப் பொய்கையில் மூழ்கி நமது கயிலைக் கோலத்தைத் திருவையாற்றில் காண்பாயாக” என்றார்ஜி செய்தார். அங்ஙனமே அப்பொய்கையில் மூழ்கித் திருவையாற்றை அடைந்து “மாதர்ப்பிறைக் கண்ணியானை” என்னும் தேவாரத்தைப்பாடித் திருக்கைலாசத்துக் கோலத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

சுவாமிகள் பூம்புகலூரிற் சிவாலயத் தொண்டு செய்திருந்த நாளில் பூண்டுகளை உழவாரத் தாற் செதுக்கிய இடங்களில் பொன்னும் நவமணிகளும் பொலிந்தன. உடைந்த ஒட்டான் துண்டுகளையும் பொன் கட்டிகளையும் ஒருசேர மதிக்கும் இரு வினையொப்பு நிலைபெற்ற சுவாமிகள் பொன்னையும் மணிகளையும் குப்பைகளோடு குப்பையாகவே வீசினார். இவ்விதமாகச் சுவாமிகள் திருப்புகலூரில் தம்நிலையிற் சிறிதும் கலங்காது இருந்து வரும் நாளில் இறைவனை நினைந்துருகி எம்பெருமானே! அடியேலை இனியாவது தேவரீர் திருவடியிற் சேர்த்திடுக என்று “என்னை னேன் என் சொல்லி என்னுகேனே எம்பெருமான் திருவடியை” எனத் துவங்குந் திருப்பதிக்கதைப் பாடியருளிய வண்ணம் சித்திரைச் சதய நன்னாளிலே சிவல்பருமான் திருவடியை அடைந்தார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்

திருக்கைலாயத்திலே பிரம விட்டுனு முதலிய ஆன்மாக்களுக்கு நிக்கிரகாருக்கிரகங்கள் செய்யும் பொருட்டுத் தமது சக்தியாகிய உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சச்சிதானந்தப் பிழம் பாகிய சிவபெருமானுடைய அடியார் சூட்டத்துள் ஒருவராகிய ஆலாலசுந்தரர் ஒருநாள் பக்தர்கள் செய்யும் அருச்சளையை அவர்கள் முத்திபெற்று உய்யும் பொருட்டுக் கொண்டருளுகின்ற அக்கடவுளுக்குத் தரிக்கும் பொருட்டுப் புஷ்பங்களைக் கொய்வதற்குத் திருநந்தவனத்திற்குப் போன்ற போன்போது, பார்வதி தேவி யாருக்குத் தரிக்கும் பொருட்டு அந்தத் திருநந்தவனத்திலே புஷ்பங்கொய்து கொண்டு நின்ற அவருடைய சேடியர்களாகிய அனிந்திதை கமலினி என்னும் பெயர்களுடைய பெண்களிருவரையுங் கண்டு அவர்கள் மேல் மனம் வைத்தார். அவர்களும் ஆலால சுந்தாரைக்கண்டு அவர்பால் மனங்கொண்டனர். ஆகவே அவர்கள் காதல் செய்யக் கூடிய பூவுலகிற் பிறக்க வேண்டியவரானார்கள். “மானுடனுய்ப் பிறந்து மாயவலையிற் சிக்கி மயக்கும் போது அடியேளைத் தடுத்தாட் கொள்ளவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க; வேண்டுவார் வேண்டியவைகளை ஈந்தருளும் கடவுளும் அவ்வேண்டு கோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

பின்பு ஆலாலசுந்தரர் பூவுலகிலே புண்ணிய பூமியாகிய பரத கண்டத்திலே, தமிழ் வழங்கும் நிலமாகிய தென்னெட்டைச் சேர்ந்த திருமூனிப்பாடி நாட்டிலே, திருநாவலூர் என்னும் திருப்பதியிலே சடையனுருக்கும் இசைஞானியாருக்கும் குழந்தையாக அவதரித்தார். திருவவதாரஞ் செய்த அக்குழந்தைக்கு நம்பியாரூர் என்று நாம கரணஞ் செய்தார்கள். நம்பியாரூர் ஒருநாள் வீதியிலே சிறு தேர் உருட்டி விளையாடும்போது அந்தத் திருமூனிப்பாடி நாட்டுக்கு அரசனை நரசிங்கமூனையர் அழகு நிரம்பிய அக்குழந்தையைக் கண்டார். அக்குழந்தையைப் பெற்றுத் தாம் வளர்க்க விரும்பினார். பெற்றேரும் அதற்கு இணங்கவே நம்பியாரூர் அரசிளங்குமரரைப் போல் அந்தனர் நெறியில் அரண்மனையிலே வளர்ந்து வந்தார். அவர் அரிய கலைகளை யெல்லாம் கற்று வல்லவராய்க் குமரப் பருவத்தை அடைந்தார்.

குந்தரமுர்த்தி நாயனுர்.

புத்தாரில் இருந்த சடங்கவி சிவாச்சாரியாரின் பெண்ணை அவருக்குத் திருமணஞ்சு செய்யச் சடையனர் விரும்பி, அதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்தார். மணநாளன்று பேரழகும் மூப்பும் உடைய வரான அந்தனர் ஒருவர் அங்கேவந்து மனமகனிடம் “நம்பி, எனக்கும் உனக்கும் ஒரு வழக்குண்டு, அதனைத் தீர்த்த பின்னரே நீ திருமணஞ்சு செய்தல் தகும் என்றார். பெரியவரே, உமக்கும் எனக்கும் உள்ள வழக்கைச் சொல்லும், வழக்கைத் தீர்த்த பின்னரே மனஞ்சு செய் வேன் என்று நம்பியாருர் கூறினார். கிழவர் ஆரூர் தமக்கு அடிமையென்றும் அப்படி அடிமையென்று மெய்ப்படுத்த அவரது முன்னேர் தமக்கு எழுதிக் கொடுத்த அடிமைக் கைச்சாத்தோலை தம்மிடம் உள்ளதென்றும் கூறித் தம்மிடமிருந்த ஓலையைக் காட்டி னார். அதில் “திருநாவலூராரில் வாழும் ஆதிசைவனுகைய ஆரூரன் திருவெண்ணைய நல்லூர்ப் பித்தனுக்கு எழுதிக் கொடுத்ததும் யானும் என் மரபினரும் திருவெண்ணைய நல்லூர்ப் பித்தனுக்கு வழித்தொண்டு செய்ய அகமும் புறமும் ஒத்து உடன்படுகிறோம். இங்ஙனம் ஆரூரன் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. இதன்படி நம்பியாருரர் அடிமை வேலை செய்தேயாக வேண்டும் எனப் பெரியோர் தீர்ப்புக் கூறினார். கிழவரூர் தமது வீட்டைக் காட்டுவதாகக் கூறி முன்னே நடந்தார். மனமகனும் பிறரும் அவரைத் தொடர்ந்து சென்றார்கள். முன்சென்ற கிழவர் திருவெண்ணைய நல்லூரிலுள்ள திருவருட்டுறை என்னும் சிவாலயத்தில் புகுந்து மறைந்தருளினார்.

கிழவராக எழுந்தருளிவந்து தம்மைத் தடுத்தாட் கொண்டவர் சிவபெருமானே என்பதை நம்பியாருரர் அறிந்து இறைவனைப் போற்றி நின்றார். இறைவன் அவர் வன்மை பேசியதால் “வன் ரெண்டன்” என்று அவருக்குப் பெயரிட்டுத் தம்மைப் பாடுமாறு பணித்தார். எங்ஙனம் பாடுவேன் என்று வன்ரெண்டர் ஏங்க, முன்னர் பித்தா என்றால் இப்போதும் பித்தா என்றே பாடுவாயாக என்று இறைவன் அருள் “பித்தா பிறை குடி” எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவதிகை, திருநாவக்கரச சுவாமிகள் திருத்தொண்டு செய்த தலமாதலால் அதனை மிதிக்க அஞ்சிய வன்தொண்டர் அருகில் உள்ளவோர் திருமடத்தில் துயின்றபோது ஒரு கிழவரூர் பலமுறை யும் அவருடைய தலையிலே கால்வைத்தார். இதனைத் பொருத வன்தொண்டர் கிழவரைரைக் கடிந்து நீர் யார்? என, அவர் என்னை அறியாயோ என்று கூறி மறைந்ததும் வன்தொண்டர் “தம்மானை அறியாத சாதியாருள்ரோ” எனத் தொடங்கும் திருப் பதிகத்தைப் பாடிச் சிவபெருமான் தமக்குத் திருவடித் தீட்சையருளியதை என்னியுருகினார். சுவாமிகள் தில்லையை வணங்கி

இறைவன் திருக்கூத்தைக் கண்டு மெய்மறந்து நிற்ப இறைவன் திருவாரூருக்கு வா என அருளினார். நாயனார் வருகையை வான்மீகி நாதராலறிந்த திருவாரூர் அடியவர் கூட்டத்தினர் அவரை எதிர் கொண்டு உபசரித்தனர். நாயனார் திருக்கோயிலினுள்ளே போய்த் திருமூலட்டானேசுரரை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

முன்னர் திருக்கயிலாயத்துத் திருநந்தவனத்திலே காதல் கொண்ட கமலினியார் திருவாரூரிலே பரவையார் என்னும் பெண் யைப் பிறந்து வளர்ந்து மணப்பருவம் எழுதியிருந்தார். அவரும் தம்பிரான் தோழரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு காதல் கொண்டு பெரியோர்தமைக் கொண்டு மனம் பேசுவித்துத் திருமணஞ்ச செய்து இன்புற்றிருந்தார்.

திருவாரூர்த் தியாகேசன் திருக்கோயிற் தேவாசாரிய மண்ட பத்திலே எழுந்தருளப் பெற்றிருந்த நாயன்மார் திருக்கூட்டத்தைப் பாடுவாயாக என்று இறைவன், தில்லைவாழ் அந்தனர் என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்கச் சுவாமிகள். “தில்லைவாழ் அந்தனர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று தொடங்கும் திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடி ஆனந்தமடைந்தார்.

நாயனார் திருவாரூரிலே வசித்து வந்தபோது அவர் வீட்டிற்கு வேண்டிய நெல்லும் பருப்பும் குண்டையூர்க் கிழவர் என்னும் சிவனடியார் உதவினர். அப்படி அவர் கொடுத்துவரும் போது மழையின்மையால் வளம் சுருங்கிற்று. போதிய தாவியங்கள் அனுப்ப முடியவில்லை. அப்பெரியவர் மனம் புழுங்கினார். சுவாமி திருவருளால் அக் குண்டையூர் முழுவதும் நெல் மலைபோற் குவிந்தது. சிலநாட் சென்றுபின் சிருநாட்டியத்தான் குடிக்குச் சென்று அங்குள்ள கோட்டுவிநாயனைரை ஒரு திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப்பாடி, வலிவலம் முதலிய தலங்களை வணங்கித் திருவாரூருக்குத் திரும்பி வந்தார். பங்குனி உத்திரத் திருநாள் நெருங்குதலும் திருவிழாவைக் காணவரும் சிவனடியார்களது மகேசுர பூசைச் செலவிற்காகப் பொன்வேண்டித் திருப்புகலுாரையடைந்து அங்கே இறைவன் திருவருளால் செங்கற்களைப் பொன் கற்களாக மாற்றித் திருவாரூருக்கு மீண்டார்.

பின் பல தலங்களுக்குச் சென்று திருமதுகுன்றெனப்படும் பழமலைக்குப் போனார். அங்கே விருத்தகிரி நாதர் பண்ணீராயிரம் பொன் கொடுத்தருளவும் அவற்றை மனிமுத்தா நதியிலே இட்டனர். பிறகு கடம்பூர், சிதம்பரம், மண்ணிப்படிக்கரை முதலிய தலங்களை வணங்கித் திருவாரூரைச் சேர்ந்தார். அங்கே அனைவரும்

ஆச்சரியப்படும்படி தாம் ஆற்றிவிட்ட பொன்னையெல்லாம் திருவா
ரூர்க் குளத்தில் எடுத்தார்.

முன்னர் திருக்கையிலையிற் சுவாமிகளைக் காதலித்த அனிந்திதை
ஞாயிறு என்னும் ஊரிலே சங்கிலியார் என்னும் பெயருடன்
திருவொற்றியூர் திருக்கோயிலில் திருத்தொண்டு புரிந்து வந்தார்.
அவரைக் கண்ட சுவாமிகள் கால் கொண்டு அவரை மனங்கு
செய்து விட்டுப் பிரிவதில்லையென்று சதபஞ்செய்து கொடுத்தார்.
இருவரும் இன்புற்றிருந்தனர்.

ஓருநாள் திருவாரூர்த் தியாகராசப் பெருமானது ஞாபகம்
வரவும் அவர்மீது திருவொற்றியூரிலிருந்தபடியே ஒரு திருப்பதிகம்
பாடியருளினார். பின்னர் ஓருநாள் திருவாரூர்த் தியாகராசப் பெரு
மாளைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் பேராவாவினால் திருவாரூரை
நோக்கிப் புறப்பட்டார். திருவொற்றியூர் எல்லையைக் கடந்ததும்
அவருடைய இரண்டு கண்களும் மறைந்தன. நாயனார் இறைவனைப்
பலவிதமாகத் துதித்தார். கண்ணேளி வரவில்லை.

கண்பார்வை தருமாறும், கண்ணுக்கு ஒழுக்க மருந்து தரு
மாறும் ஊன்றுகோல் தருமாறும் இரந்து வேண்டிய சுவாமி
களுக்கு திருவெண்பாக்கத்தில் இறைவன் ஊன்றுகோலளித்தார்.
காஞ்சிபுரத்தில் இடக்கண் பார்வை பெற்றார். அப்பால் திருத்
துருத்தித் திருக்குளத்தில் மூங்கி உடம்பில் உள்ள பிணி நீங்கப்
பெற்று ஏற்றைக் கண்ணாய்த் திருவாரூரை அடைந்தார். வன்மீக
நாதர் மீது “மீளா அடாமை” என்னும் திருப்பதிகத்தைப்பாடி
வலக்கண்ணையும் பெற்றார். நாயனார் தேவாசிரிய மண்டபத்தில்
இறைவனை வேண்டிப் பரவையாரிடத்தே தூதனிப்பி அவர் ஊடலைத்
தீர்த்து தியாளித்துக் கொண்டு வீற்றிருந்தருளினார்.

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் நம்பியாரூரர் இறைவனை
நள்ளிருளில் ஓருபெண்ணைன் பொருட்டுத் தூது விடுத்தமைக்கு
வருந்தி இவனும் ஒரு பக்தனு? என்று நம்பியாரூரரைப் பகைத்
திருந்தார். சிவபெருமான் இரு பக்தர்களையும் நண்பர்களாக்கத்
திருவளங்கொண்டு கலிக்காம நாயனாருக்குச் சூலைநோய் உண்டாகச்
செய்தார். நோயால் வருந்திய கலிக்காமரிடம் “இஃது வன்றெண்ட
ஞலன்றிப் பிறரால் போக்க இயலாது” என அருளிய இறைவன்
சுவாமிகளிடம் “நீ சென்று கலிக்காமர் நோயைப் போக்கிவா”
என அருளினார்.

வன்றெண்டன் முகத்தில் விழிப்பதிலும் இறந்து விடுவதே
மேலானதாகுமெனக் கருதிய கலிக்காமர் தமது உடை வாளால்

தம்மைக் குத்தி உயிர்விட்டார். அதே நேரத்தில் வன்றெண்டரும் அங்கே சென்று அதே உடைவாளால் தாழும் தம்மைக் குத்தி இறந்துவிடத் துணிந்தபோது இறைவனருளால் கலிக்காமர் உயிர் பெற்றெழுந்து உடைவாளைப் பிடித்துக் கொண்டார். வன்தொண்டர் கலிக்காமர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்க அவரும் இவரை வணங்கி இருவரும் நண்பர்களானார்கள்.

சேரநாட்டில் பெருமாக்கோதையார் என்றெரு சேரவேந்தன் இருந்தார். அவரைக் கழற்றறிவார் எனவும் சேரமான்பெருமான் எனவும் அழைப்பார். அவர் நாள் தோறும் செய்யும் சிவபூசை முடிவிற் சிவபெருமானின் திருவடிச் சிலம்போசை கேட்டின்புறுவது வழக்கம். ஒருநாள் சிலம்போசை கேட்பதற்குக் காலந்தாழ்ந்தது. “அன்பனே வன்றெண்டன் பதிகம் பாடினான் நின்று கேட்டுவரத் தாமதமாயிற்று என்று இறைவன் மன்னிப்புக் கோருவான் போலக் காரணங் கூறியருளினார். பெருமாக் கோதையார் தில்லையை வணங்கி வன்றெண்டரைக் கண்டு அவரை வணங்கி அவருடன் சிலநாள் உறைந்து இனைபிரியா நண்பராயினார். இருவரும் பல தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு சேரநாட்டுக்குச் சென்றார்கள்.

இவர்கள் சேரநாட்டிற்குச் சென்ற வழியிற் காவிரி பெருகி ஓடியதால் அதனைக் கடக்க இயலவில்லை. சுவாமிகள் திருப்பதிகம் பாடியதும் அது வழிவிட்டுக் கொடுத்தது.

திருவாரூருக்கு மீண்ட சுவாமிகள் அங்கு ஆலய தரிசனம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். மீண்டும் சேர மன்னன் நினைப்பு வரவே அங்கு செல்லுங்கால் ஒருவீதியில் இரண்டு வீடுகளிலே ஒரு வீட்டில் மங்கல ஓலியும் மற்றதிலே அழுகை ஓலியும் எழுதலைக் கேட்டு அதனை அங்குள்ள பிராமணர்கள் மூலம் அறிந்து கொண்டார். பின்னர் அழுகை ஓலி எழுந்த வீட்டார் சுவாமிகளை வணங்கித் தம் பிள்ளை முதலை வாய்ப்பட்டு இறந்த நிகழ்ச்சியைக் கூறினார். சுவாமிகளும் அவர்களுடன் அத்திருக்குளத்துக்குச் சென்று அவிநாசியில் வீற்றிருக்கின்ற இறைவனைப் பிராத்தனை செய்து பதிகம் பாடியருளினார். அன்று அப்பிள்ளைக்கு என்ன வயது இருக்குமோ, அந்த வயது நிரம்பப் பெற்ற பிள்ளையாக, முதலை கரையில் உமிழ்ந்து வீட்டது. சுவாமிகளும் அப்பிராமணைப் பிள்ளைக்கு உபநயனச் சடங்கு செய்வித்து மகிழ்வித்தனர்.

இச்செய்தி சேரமன்னரான சேரமான் பெருமான் நாயனார் அறிந்து மகிழ்ந்து வேண்டிய உபசாரங்கள் அளித்துக்கூட சுவாமிகளை வரவேற்றுச் சிங்காசனத்திலிருத்திப் பூசித்தார். சுவாமிகள் இங்களும் சேர நாட்டில் இருக்குங்கால் திருவஞ்சைக்களம் புகுந்து எம்பெரு

மானை வணங்கி அடியேன் இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையினின்றும் நீக்கித் தேவர்ருடைய திருவடியிலே சேர்த்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்தார். சிவபெருமான் அவரை வெள்ளோயானை மீது ஏற்றி வரும்படி விட்டுணுமுதலாந் தேவர்களுக்குப் பணித் ருளினார்.

விட்டுணு முதலாந் தேவர்களும் அங்குவந்து நாயனாரை வெள்ளோயானை மீது ஏற்றிக் கைலைக்குச் செல்வாராயினர். இங்ஙனம் நாயனார் கயிலை செல்வதனை அறிந்து, அப்பொழுது அருகில் நின்ற ஓர் குதிரையின் மேல் ஏறிக்கொண்டு சேரமான் பெருமான் நாயனாரும் செல்லலானார். அங்ஙனம் சென்ற அவர் ஆகாயத்தில் செல்லும் சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரைக் கண்டு, தாமேறிய குதிரையின் செவியிலே ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதினார்கள். உடனே அந்தக் குதிரை ஆகாயத்தில் பாய்ந்தது. இருவருங் கைலை சென்ற டைந்தனர். அங்கு பல்வாயில்களையுங் கடந்து திருவனுக்கன் திருவாயிலை அடைந் தார்கள். அவ்விடத்தில் சேரமான் பெருமான் நாயனார் தடைப்பட்டு நிற்கச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் எம்பெருமான் சந்திதான்த்தில் விழுந்து நமஸ்கரித்துத் தம்பிழை பொறுத்தருள வேண்டுமென்று நின்றார். பின்னர் நாயனார் தம் தோழராகிய சேரமான் பெருமாகன் நாயனார் திருவனுக்கன் திருவாயிலின் புறத்திலே நிற்கிறார் என்று விண்ணப்பித்தார். சிவபிரான் அவரை உள்ளே அழைப்பித்து “நீயும் ஆலால சுந்தரனும் நம்முடைய கணங்களுக்குத் தலைவராயிருங்கள்” என்று அருளிச் செய்தருளினார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆலால சுந்தரராகித் தான் முன்னே செய்த திருத்தொண்டைச் செய்யலானார். சேரமான் பெருமான் நாயனாரும் கணநாதராகி அவர் தொழிலைச் செய்பவருமாயினார்.

முன்னே பூமியில் அவதரித்த பரவையாரும், சங்கிலியாரும் முறையே கமலினியாரும் அநிந்திதையாருமாகிப் பார்வதிதேவி யாருக்குத் தாம் முன் செய்த திருத்தொண்டைச் செய்து வந்தனர். ஆடிச் சோதியில் சுந்தரர் கைலை சேர்ந்தார். இது அன்றைன் குருபூசைத் தினமாகும்.

முறைகளிலிருந்து சூழலிலிருந்து விடுவதை கீழே
உருவெடுத்து என்றும் என்றும் படித்துக்கொண்டு கூறிய
ஏன்கோவில்லை முன்து சொல்லுவதில்லை நிறுப்பில்லை என்றும் கூறியில்லை
பத்துக்கணக்கு என்றும் என்றும் கூறியில்லை கீட்டு

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

இவர் பாண்டி நாட்டிலே திருவாதலூர் என்னும் திருப்பதியிலே
ஆமாத்திய அந்தனார் குலத்திலே தோன்றியருளினார். வாதலூரர்
என்பது இவருக்குத் தந்தையார் குட்டிய பிள்ளைத் திருப்பெய்
ராகும். இவரின் தந்தையார் பெயர் சம்புபாதாசிரியர். தாயார்
பெயர் சிவஞானவதியார்.

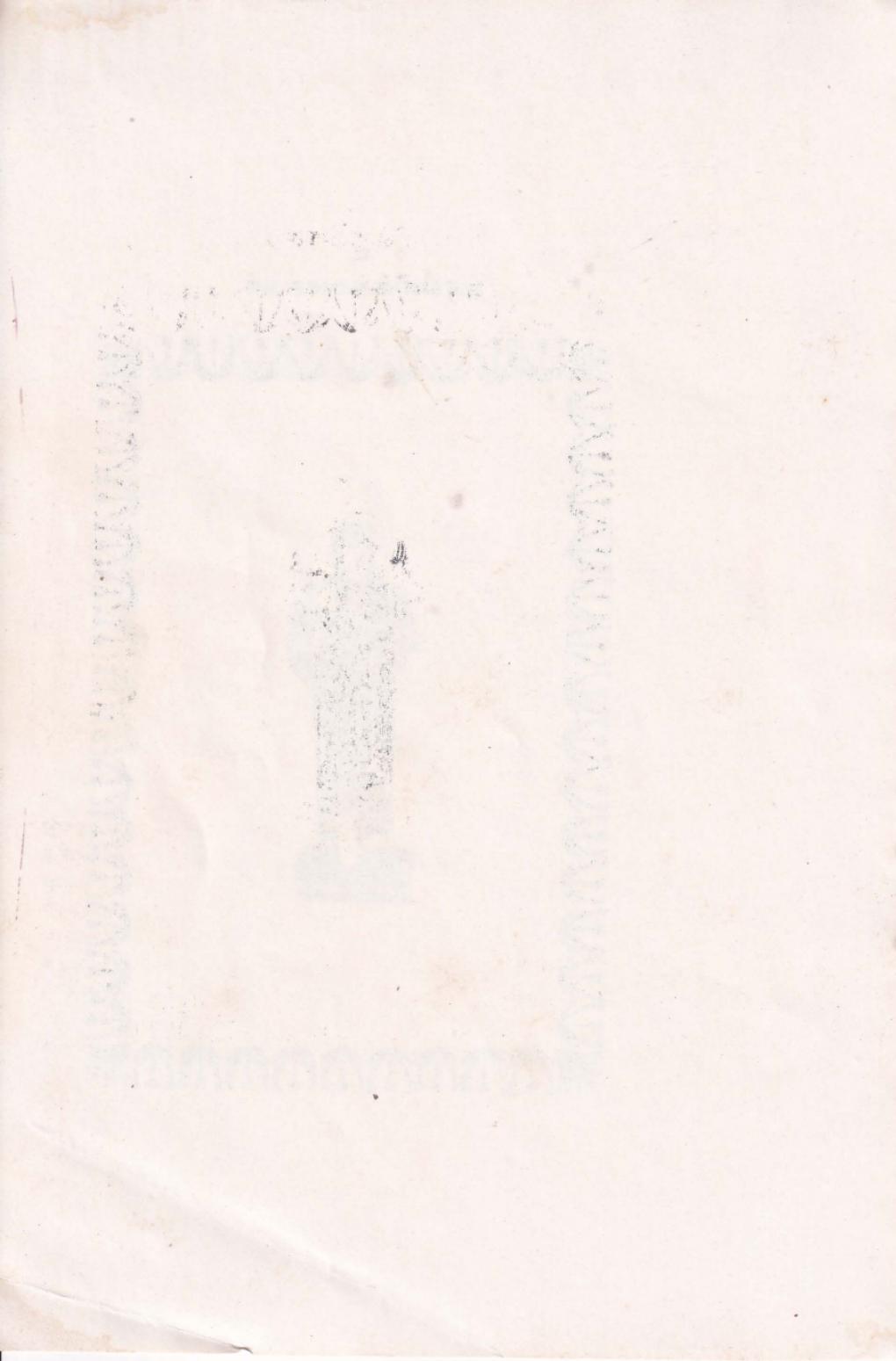
இவர் எக்கலைகளையும் பதினறை ஆண்டு நிரம்பு முன் கற்றுத்
தேவினார். நல்லொழுக்க நலம் நிரம்பிய நாயனார் யாவரும்
நன்கு போற்றும் பெற்றியர் ஆனார். இவரது கல்வி, கேள்வி,
ஒழுக்க நலன்களைப் பலரும் வியக்கக் கண்ட அரிமர்த்தன பாண்டிய
அரசன் இவரை அழைப்பித்து இவரிடம் இயல்பாகவே அமைந்த
கூரிய அறிவினைத் தெரிந்து கொண்டார். இவருக்குத் “தென்னவன்
பிரமராயன்” என்ற சிறந்த பட்டத்தை நல்கி, முதல் மந்திரிப்
பதவியையும் வழங்கினார்.

இங்களம் அமைச்சுப் பதவியை ஏற்று மந்திரத் தலைமை
தூங்கி மன்னவன் ஆணையைச் செல்வனே நுடாத்தி வருவராயினார்.
இங்களம் அரசியலில் ஈடுபாடுற்று அறநெறி நிற்குங்கால் அடி
களுக்கு உலக வாழ்க்கையில் உவர்ப்புத் தோன்றியது. உயிர்க்
குறுதியாது எனவும், அதனைப் பெறும் வழிதான் எங்களம், எனவும்
ஆராயத் தொடங்கினார். குரங்கினிடத்துக் கல்லெறிந்து நறுங்கணி
பெறுவார் போல அடிகளும் சற்குருவுள்ளே வென்று வினாவிட
டெறியலானார். தன் ஞான தாகத்தைத் தணிக்கவல்ல நல்லாசிரியரை
எதிர்பார்த்திருந்தார்.

அங்களம் இருக்குங்கால் அரிமர்த்தன பாண்டிய அரசன்
முதன் மந்திரியாகவுள்ள திருவாதலூரரை அழைத்து கீழைக் கடற்
கரைக்குச் சென்று குதிரைகளை வாங்கிவரும்படி ஏவினன். அடிகளும்
திதிலாத வகைவந்த நாற்பத்தொன்பது கோடி பொன்னையும்
மன்னன் தரப் பெற்றுக்கொண்டு திருப்பெருந்துறையை அடைந்
தார்.

१
மாணிக்கவாசகர்.

அடிகள் அங்கே குருந்தமரத்தடியில் ஞானச்சாரியராக எழுந் தருளி யிருந்த பெருமானைக்கண்டு காந்தத்தை இழுக்கும் இரும்பு போல் கவரப்பட்டு மெய்சிலிர்ப்ப ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்து பன்முறை வணங்கி, பாடி யாடி பெரும! அடியேன் ஆட்கொண்டு உய்விக்க வேண்டு மென்று குறையிரந்து நின்றூர்.

அருளாசிரியராக எழுந்தருளியிருந்த பெருமானிடத்து அடிகள் கடவுள், உயிர், உலகம் என்னும் முப்பொருள்களைப் பற்றியும் ஜந்தெழுத்தருள் நிலைபற்றியும் சந்தேக விபரீதமறக் கேட்டறிந்து கொண்டனர். இங்ஙனம் ஞானேபேதேசம் பெற்ற அடிகள் சிவபெரு மானிடத்து அன்பு மிகுதியால் ஞான வாணியின் அருள்பெற்று அருட்பாடல்களைப் பொழிவாராயினர். அவற்றைக் கேட்டருளிய எம்பெருமான் களிகூர்ந்து அவரது திருவாயிலிருந்தும் பிறந்த வாச கங்கள் விலைமதிக்க முடியாத மாணிக்கங்கள் போன்றிருந்ததால் அவருக்கு “மாணிக்கவாசக” என்னுந் திருப்பெயரளித்து மறைந் தருளினார்.

அடிகள் குதிரை கொண்டுவர எடுத்துவந்த பொருளைச் சிவன் கோவில் திருப்பணிக்கும் சிவனடியார்களுக்குஞ் செலவிட்டார். சிவவழிபாட்டில் சூழ்ந்திருந்தார். இதனை அறிந்த பாண்டியன் சினந்து அடிகளைத் திரும்பி வருமாறு ஒலை யொன்றினை அனுப்பிவைத்தான். இதனை அடிகள், பெருமானிடம் முறையிட்டார் பெருமான் விலை மதிக்க முடியாத மாணிக்கம் ஒன்றினை நல்கி ஆவணித்திங்கள் மூல நட்சத்திரத்தன்று குதிரைகள் பாண்டி நாட்டில் வந்து சேரும் என்ற செய்தியை மன்னனுக்குச் சொல்லுக என்று கூறி, அடிகளை அனுப்பிவைத்தார்.

அடிகள், பெருமான் நல்கிய மாணிக்கத்தைப் பாண்டி நாடு சென்று மன்னனிடம் ஈந்து மகிழ்வித்து அரச! குதிரைகள் ஆவணித் திங்கள் மூல நந்நாளில் வரும்” என்றனர். மன்னனும் அதுசரியென மகிழ்ந்திருந்தனன். உரிய நாள் அண்மித்து வந்ததும் குதிரைகள் அயல்நாடு வந்தனவோ பார்த்து வம்மின்கள் என்று மன்னன் ஒற்றை அனுப்பிவைத்தான். ஒற்றர்கள் அயல் எங்கணுந் தேடிக் குதிரைகள் வந்தில் என்றும், இது பொய்யெனவுங் கூறினர்.

இதனை அறிந்த மன்னன் சினந்து அடிகளைச் சிறையிலிருத்தி வருத்த, அவர் வருத்தங்கண்டு அதனை நீக்கத் திருவுள்ளங் கொண்டு சிவபெருமான் காட்டில் உள்ள நரிகளையெல்லாம் பரிகளாக்கி அரசன்பால் அளித்தனர். மன்னனும் அவற்றைப் பெற்று மகிழ்ந் திருப்ப, அன்று இரவே அவற்றை எல்லாம் மீளவும் நரிகளாக்கி, அவை முன்னுள்ள குதிரைகளுக்கும் ஊறு செய்து காட்டுக்கு

ஏகின. அஃதினை அறிந்த அரசன் அடிகளைச் சுடுமணவிடை நிறுத்தி நெற்றியில் கல் வைத்துப் பின்னும் வருத்தினான். இங்ஙனம் அவர் வருந்துவது தெரிந்த பரம்பொருள் வைகை ஆற்று நீரை ஊழிக் காலத்து வெள்ளம் போன்று பெருக்கெடுத்து ஒடிச் செய்தனர். மதுரையும் அழிந்தொழியுமோ என மக்கள் வைகைப் பெருக்கைக் கண்டு அஞ்சினர். இங்ஙனம் நேர்ந்தது கண்டு மன்னன் செய்வது அறியாது திகைத்து ஊரவரை அழைத்துக் கரையை அடைப் பித்தான்.

யாவருக்குங் கரை பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. அங்ஙனம் பகிர்ந்து விடப்பட்ட பங்கில் ஒன்று தமிழளாகிய வந்திக்குரியது. வந்தி பிட்டு வாணிபஞ் செய்யவள். அவள் பங்கு அடைக்க யாரும் வந்திலர். பராபரனே பிட்டுக்கு மன் சுமக்கக் கூலியாளாய் வந்து, அடிப்பட்டு அடிகள் பெருமையை மன்னனுக்கு அறிவுறுத்தி மறைந்தருளினார்.

பின்னர் அடிகள் அரசனைத் தேற்றி மதுரையை விட்டு நீங்கித் திருப்பெருந்துறையில் இருந்து பெருமான் கட்டளைப்படி திருவுத்தர கோச மங்கை முதலாம் பல திருத்தலங்களையுந் தரிசித்து அவ் வத்திருத்தலங்களில் திருப்பதிகங்களையும் பாடிக் கொண்டு தில்லைத் திருப்பதியை அடைந்தார்கள்.

அங்கு புத்தர்களோடு வாது புரிந்து வென்று ஊமைப் பெண்ணைப் பேசவித்து அவ்விடத்தில் சிவயோகத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். அவ்வமயம் எம்பெருமான் ஓர் அந்தனர் ஆகி அடிகளை அடைந்து அடிகள் சிவப்பதிகள் தொறும் ஒதியருளிய திருப்பாடல்களை எல்லாம் சொல்லத் தொகுத்து எழுதியருளினார். அதுவே திருவாசகமாயிற்று. மீண்டும் இறைவன் பாவை பாடிய வாயால். ஒரு கோவை பாடும்படி கேட்டு அதனை அடிகள் பாட எழுதிக் கைச்சாத்திட்டுத் திருவம்பலப் படியில் வைத்து மறைந்தருளினார்.

அதன்பின் தம்மையடைந்து திருமுறையின் பொருளைக் கூறு மாறு கேட்ட தில்லைவாழ் மூவாயிரம் அந்தனர்களுக்கும் அடிகள் பொற்சபை பகுந்து சிவபெருமானைப் பொருளெனக் காட்டித் தன் ஞாடலைக் காட்டாது தில்லைக் கூத்தப் பெருமான் திருவருளுடன் இரண்டறக் கலந்தார்.

அற்புதங்கள்
திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளிடம் விளங்கிய
அற்புதங்கள்

1. மூன்றாம் வயதில் உமையம்மையாரால் அளிக்கப்பட்ட ஞானப் பாலுண்டு தேவாரம் பாடியது.
2. சிவபெருமானிடத்தில் பொற்றுளம், முத்துப்பல்லக்கு, முத்துச் சின்னம் முத்துப்பந்தர் பெற்றது.
3. சுவாமிகள் தந்தையாரின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற, எடுக்க எடுக்கக் குறையாத உலவாப் பொற்கிழி பெற்றது.
4. பஞ்சத்தால் வாடிய அடியார்க்கமுதளிக்கப் படிக்காச பெற்றது.
5. வேதாரணியத்தில் நாவுக்கரசர் பதிகத்தால் திறந்த திருக்கதவினை அடைக்கப் பாடியது.
6. பாலைநிலத்தை நெய்தல் நிலமாக்கியது.
7. கூன் பாண்டியன்று நோயை மந்திரமாவதுறீறு என்று தொடங்கும் தேவாரப் பதிகம்பாடித் திருநீறிட்டு மாற்றியது.
8. சமணருடன் அனல்வாதம் புனல்வாதம் புரிந்தது:—
(அ) வைகையாற்றில் தேவாரத் திருவேட்டை எதிரேஷ் செய்து கூன் பாண்டியன்று கூன் நிமிரச் செய்தது.
(ஆ) தேவாரத் திருவேட்டை நெருப்பிலிட்டு எரியாது எடுத்தது.
9. புத்த நந்தியினுடைய தலையில் இடியிடிக்கச் செய்தது.
10. ஆற்றில் தாழும் அடியார்களும் ஏறிய ஓடத்தைத் தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடி ஓடச் செய்தது.
11. விடந்திண்டி இறந்த வணிகளை உயிர் பெறச் செய்து திருமணம் நிகழ்த்து வித்தது.
12. விடந்திண்டி இறந்த பூம்பாவையின் எலும்பைப் பெண்ணுரு வாக்கியது.
13. ஆண்பனைகளைப் பெண்பனைகளாக்கியது.
14. திருநல்லூர்ப் பெருமணம் என்னும் ஆலயத்தில் தம் திருமணங்காண வந்தோர் அனைவருடன் சோதியிற் கலந்து முத்திபெற்றது.

திருநாவுக்கரச சுவாமிகளிடம் விளங்கிய
அற்புதங்கள்

1. “கூற்றுயினவாறு விலக்கிலீர்” என்று தொடங்கும் தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடிச் சூலைநோய் தீரப் பெற்றது.
2. சுண்ணாம்பறையில் பூட்டப்பட்டிருந்தும் சிவனருளால் வேகாது பிழைத்தது.

3. சமணரிட்ட நன்கு அழுதமாக மாறியது.
4. சமனர்களால் ஏவிவிடப்பட்டயாளை வலம் வந்து பணிந்தது.
5. கல்லோடு கட்டிக் கடலிலே சமணரிட்ட போது அக்கல் மிதந்து தெப்பமாக அமைந்து கரையேறச் செய்தது.
6. சமண சமயத்தில் புகுந்த வடுநீங்கச் சவாமிகள் குலம், இடபம் ஆகிய குறிகளைப் பொறிப்பித்துக் கொண்டது.
7. அடியார் பஞ்சம் போக்க வாசிலாக்காச பெற்றது.
8. வேதாரணியத்தில் வேதங்களால் பூட்டப்பட்ட திருக்கதவினைத் திருப்பதிகம் பாடித் திறக்கப்பெற்றது.
9. திருநல்லூரில் வளங்கி எழும்போது இறைவன் தம் திருவடியை இவர் முட்டிமேல் வைக்கப்பெற்றது.
10. அரவந்தின்டி இறந்த அப்பூதியடிகள் குமாரங்கிய மூத்த திருநாவுக்கரசுவைத் திருப்பதிகம்பாடி உயிர் பெற்றெழச் செய்தது.
11. இறைவன் திருக்கோலத்தை திருஞான சம்பந்த சவாமிகள் காட்டக் கண்டு களித்தது.
12. காசிக்கு அப்பாலுள்ள ஒரு தடாகத்தில் மூழ்கி, திருவையாற்று வாவியில் தோன்றி இறைவனின் கயிலைக் காட்சி கண்டு களித்தது.
13. தேவ மாதரால் மனமழியாமல் திறம் பெற்றது.
14. பூம்புகலுவரில் உளவாரத் தொண்டு செய்யும்கால் புல், பூண்டு மத்தியில் தோன்றிய பொன்னையும், மணிகளையும் ஓடுபோல் மதித்து ஏறிந்தது.
15. “புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்” என்ற திருப்பதி கத்தைப் பாடிய வண்ணம் சிவபெருமான் சேவடியிற் சேர்ந்தது.

சுந்தரமூர்த்தி சவாமிகளிடம் விளங்கிய அற்புதங்கள்:—

1. புத்தார்ச் சடங்கவி சிவாச்சாரியாரின் பெண்ணைத் திருமணஞ் செய்யச் சவாமிகள் மணமகனுகச் சென்றகாலை சிவபெருமான் மூப்பு உடைய அந்தனர் வடிலந்தாங்கி வந்து ஓலைகாட்டி வழக்காடி யாட்கொள்ளல் பெற்றது.
2. திருவதிகைத் திருமடத்திலே சவாமிகள் துயின்ற போது திருவடித் தீட்சை பெற்றது.
3. சவாமிகள் பரவையாரைத் திருமணஞ் செய்தற் பொருட்டு நடுஇரவில் இறைவனைத் தூதாக விடுத்தது.
4. “தில்லைவாழ் அந்தனர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று தொடங்கும். திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடி ஆனந்த மடைந்தது.

5. குண்டையூரன் நெல் மலை வரப்பெற்று அடியாரதும் பரவை நாச்சியாரதும் துயர் களைந்தது.
6. சுவாமிகள் திருமேனிப்பட்ட செங்கட்டிகள் பொன்கட்டிகளாக வரப் பெற்று பங்குனி உத்தரத் திருவிழாவைக் கொண்டாடபரவையாருக்கு வகை செய்தது.
7. பொதிச் சோறு கொடுத்து இறைவன் வழிகாட்டிச் சென்றது.
8. ஆற்றிலிட் பொன்னைக் குளத்தி வெடுத்தது.
9. இறைவன் பிச்சையெடுத் தூட்டியது.
10. சுவாமிகள் சங்கிலியாரைத் திருமணங்கு செய்த காலைச் செய்த சத்தியம் தல யாத்திரை செய்ய நேர்ந்ததால் பங்கப்பட்டது. இதனால் சுவாமிகள் இருகண்களுமிழந்து வருந்தியபோது ஊன்று கோல் பெற்றது.
11. காஞ்சிபுரத்தில் இடக்கண்ணையும் “மீளா அடிமை” என்று தொடங்கும் திருப்பதிகம் பாடி திருவாரூரில் வலக்கண்ணையும் மீளப்பெற்றது.
12. முதலையுண்டபாலனை மீளப் பெற்றது.
13. வெள்ளையானையில் கயிலைக்கு எழுந்தருளப் பெற்றது.
14. கயிலையில் எம்பிரான் தோழன் எனப்பெற்றது.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளிடம் விளங்கிய அற்புதங்கள்:—

1. திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமர நிழலில் இறைவன் பரமாச்சாரியராக வீற்றிருந்து சுவாமிகளுக்கு ஞானேபேதேசம் செய்தருளியது.
2. நரிகளைப் பரிகளாக்கி இறைவனே குதிரைச் சேவகங்கை வந்தருளியது.
3. குதிரைகளைல்லாம் காட்டு நரியாக மீளப் பெற்றது.
4. வைகை நதி பெருக்கெடுத்தோடச் செய்தது.
5. வந்தியின் பிட்டேற்றுண்டு இறைவன் திருமுடிமேல் மன்சமந்தது.
6. இறைவன் மேலடித்த அடி சகல ஜீவராசிகளிலும் பட்டது.
7. புத்தரை வாதில் வென்றது.
8. ஊமைப் பெண்ணைப் பேசுவித்தது.
9. சுவாமிகள் பாடிய திருமுறைகளை இறைவன் திருக்கரத்தால் எழுதிக் கையொப்பமிட்டது.
10. கனக சபையிலே சிவத்தோடு ஜக்கிய மானது.

நால்வர் அற்புதப் பாக்கள்

“திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர்”

1. புனலில் ஏடெதிர் செல்லெனச் செல்லுமே
புத்தனூர் தலை தத்தெனத் தத்துமே
கனலில் ஏடிடப் பச்சென்றிருக்குமே
கதவு மாமறைக் காட்டில் அடைக்குமே
பனையில் ஆண்பனை பெண்பனை ஆக்குமே
பழைய என்புபொற் பாவைய தாகுமே
சினவராவிடம் தீரெனத் தீருமே
செய்ய சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே.

“திருநாவுக்கரசு நாயனர்”

2. தலைகொள் நஞ்சமுதாக விளையுமே
தமிழ் கொள்நீறு தடாகம தாகுமே
கொலை செய் ஆணை குனிந்து பணியுமே
கோளராவின் கொடுவிடம் தீருமே
கலைகொள் வேத வனப்பதி தன்னிலே
கதவுதானுங் கடுகத் திறக்குமே
அலைகொள் வாரியில் கல்லும் மிதக்குமே
அப்பர் செப்பும் அருந்தமிழ்ப் பாடலே

“சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்”

3. வெங்கராவுண்ட பிள்ளையை நல்குமே
வெள்ளை வாரணமீதில் இருந்துமே
மங்கை பங்கரைத் தூது நடத்துமே
மருவி ஆறு வழிவிட்டு நிற்குமே
செங்கலானது தங்கம தாகுமே
திகுமும் ஆறிட்ட செம்பொன் அளிக்குமே
துங்கவாம்பாரிசேரற்கு நல்குமே
துலங்கு நாவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே

“மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்”

4. பெருகும் வையைதனை அடைப்பிக்குமே
பிரம்படிக்குப் பிரான்மேனி கன்றுமே
நரியலாம் பரியாக நடத்துமே
நாடி மூகைதனைப் பேசவிக்குமே
பரிவிற் பிட்டுக்கு மன் சமப்பிக்குமே
பரமன் ஏடெழுதக் கோவைபாடுமே
வருகும் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே
வாதலூர் வழங்கிய பாடலே.

சமயகுரவர் திருநாள்

1. சித்திரைச் சதயம் அப்பர்; சிறந்த வைகாசி மூலம்
அத்தரைப் பணிசம்பந்தர்; ஆனிமாமகத்தில் அந்த
முத்தமிழ் வாத ஒூரர்; முதியநல் ஆடிதனில்
சுத்தமானு சோதி நாளில் சுந்தரர் கயிலே சேர்ந்தார்.

சமயகுரவர் நால்வர் வயச

2. அப்பருக்கென் பத்தொன் றருள்வாத ஒூரருக்குச்
செப்பியநா லெட்டினிற் தெய்வீக — மிப்புவியிற்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினாற்றுறி.

நால்வர் பாடியருளிய திருமுறைகள்

1. 1ம் 2ம் 3ம் திருமுறைகள் —
தேவாரம் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர்
2. 4ம் 5ம் 6ம் திருமுறைகள் —
தேவாரம் திருநாவுக்கரச நாயனர்
3. 7ம் திருமுறை
தேவாரம் சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்
8ம் திருமுறை
திருவாசகம், திருக்கோவையார் — மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

நால்வர் ஆரூள்

திருஞாளசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

- காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர் தந்த
கவணியர்கோன் அமுதுமையாள் கருதியுட்டும்
ஏழைசையின் அமுதுண்டு தாளம் வாங்கி
இலங்கியநித் திலச்சிவிகை இசைய ஏறி
வாழும் முயலகன் அகற்றப் பந்தர் ஏய்ந்து
வளர் கிழிபெற்று) அரவின்விடம் மருகல் தீர்த்து
எழிநகர்க்கா(சு) எம்தி மறைக்கதவம் பிணித்து
மீனவன் மேனியின் வப்பு விடுவித்தாரே

- ஆரெரியிட்டு) எடுத்த டவைமுன்னேற்றி
ஆற்றிவிடும் ஏ(டு) எதிர்போய் அனைய ஏற்றி
ஓரமணர் ஓழியாமே கழுவில் ஏற்றி
ஒதுதிருப் பதிகத்தால் ஓடம் ஏற்றிக்
காருதவும் இடிபுத்தன் தலையில் ஏற்றிக்
காயாத பனையின் முது கணிகள் ஏற்றி
ஈரமிலா அங்கம் உயிர் எய்த ஏற்றி
இலங்குபெரு மனத்து) அரனை எய்தினாரே

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

- போற்று திருவாழுரில் வேளாண் தொன்மைப்
பொருவில்கொனருக் கையர் அதிபர் புகழுஞர்பால்
மாற்றரும் அன்பினில் திலக வதியாம் மாது
வந்து தித்த பின்பு மருணீக்கியாரும்
தோன்றி அமன் சமயமுறு துயரம் நீங்கத்
துணைவர் அருள் தரவந்த சூலை நோயால்
பாற்றரு நீள் இடர் எய்திப் பாடலி புரத்தில்
பாழியொழித்து) அரண் அதிகைப் பதியில் வந்தார்.
- வந்து தமக்கையர் அருளால் நீறு சாத்தி
வண்டமிழால் நோய் தீர்த்து வாக்கின் மன்னைய்

வந்த பொடிவிடம் வேழும் வேலை நீந்தி
 வியன் குலங் கொடி இடபம் விளங்கச் சாத்தி
 அந்தமில் அப்பூதி மகன் அரவு மாற்றி
 அருட்காச பெற்று மறை அடைப்பு நீக்கிப்
 புந்தி மகிழ்ந்(து) ஜயாற்றில் கவிலை கண்டு
 பூம்புகலூர் அரன் பாதம் பொருத்தினாரே

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

5. தண்கயிலை யதுநீங்கி நாவ ஹார்வாழ்
 சைவனூர் சடையனூர் தனயனுராய்
 மண்புகழ் அருட்டுறையான் ஓலை காட்டி
 மணம் விலக்க வன்றெண்டாய் அதிகை சேர்ந்து
 நண்பினுடன் அருள் புரிய ஆரூர் மேவி
 நலங்களாரும் பரவை தோள் நயந்து வைகித்
 திண்குலவும் விறன் மிண்டர் திறல்கண்(டு) ஏத்துந்
 திருத் தொண்டத் தொகையருளால் செப்பினாரே.
6. செப்பலருங் குண்டையூர் நெல்லழைத்துத்
 திருப்புகலூர்ச் செங்கல் செழும் பொன்னுச் செய்து
 தப்பில் முது குன்றர் தரும் பொருள் ஆற்றிட்டுத்
 தடத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள் சார்ந்து நாதன்
 ஒப்பில்தனித் தூதுவந்தா றாடு கிறி
 உறுமுதலை சிறு மதலை உமிழ நல்கி
 மெய்ப்பெரிய களி(ரு) ஏறி அருளால் சேர
 வேந்தருடன் வடகயிலை மேவினாரே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

7. பொய்மையா மூலகின்மாயப் பொங்கிரு எகலவன்னேர்
 தம்மையாழ் நரகிற்றன்னஞ் சமயதாரகைமழுங்க
 வெம்மையா ஞடையான்ப ரிதயதா மரைகளெல்லாஞ்
 செம்மையாய் மலரஞான தினகர ருதயஞ் செய்தார்.

(தொ.டு)

நால்வர் நெறியில் நாவலர்

“பெருகலாம் தவம், பேதமை தீரலாம். திருகலாகிய சிந்தை திருத்தலாம்”, என்ற பெரு நோக்கோடு தாழும் வாழ்ந்து, நம்ம வர்க்கும் வழிகாட்டிகளாக இருந்தவர்கள் நால்வர். அன்னூர் அடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தவர் நாவலர்.

“நாலு பேர் சொல்லுகிறபடிநட” என்று பெரியோர்கள் கூறிக் கொள்வது ஒரு சம்பிரதாயம். இது நாட்டில் பழமொழி யுங்கூட். இந்த வாக்கியத்தில் கூறப்பட்ட நால்வர் யார்? அவர் கூறுவதுதான் என்ன? என்று சிந்திப்பது அவசியம் ஆகின்றது. நம் போன்றவர்போல் அல்லர் நால்வர். நாம் கூறுவன எல்லாம் யாவர்க்கும் உகந்தனவாக இருப்பதில்லை என்றும் எல் லோருக்கும் பொருந்தக் கூடியனவற்றை நாம் சொல்ல வல்லோம் அல்லோம்.

எனவே நாம் இங்குக் கூறிய நால்வர், திருவருள் வயப்பட்ட நால்வரே ஆவர். அவர்கள் தாம் திருவருட் செல்வர். இறைவன் அருளால் அற்புதங்கள் புரிந்து சைவ சமயத்தை உண்மைச் சமயமாக்கி நம்மையும் வாழ்வதை பெருந்தகைகள். இதனுலேயே அன்னூரைச் சைவசமய குரவர்களென்று போற்றிக் குருபூசையுஞ் செய்து வருகின்றோம்.

சமய குரவர்கள் நால்வர். அவர்கள் திருஞானசம்பந்முர்த்தி நாயனூர், திருநாவுக்கரச நாயனூர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனூர், மாணிக்கவாசக சவாமிகள் ஆவர். இந்நால்வரும் நமக்குச் சொல்லி வைத்தவைதாம் தேவார, திருவாசகங்கள் ஆகிய சைவத் திருமுறைகள். இத்திருமுறைகளில் அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி, மண்ணின்மேல் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் என்று நால்வரும் நமக்குக் கூறி வைத்துள்ளார்கள்.

இக்கருத்தினை மெய்யெனக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் நல்லார் பூால்பூா ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் நெந்திகுப் பிரமச்சரியங்

காத்துத் தூய்மையான வாழ்வு வாழ்ந்து சைவத் தமிழ்ச் சேவை புரிந்துள்ளார்கள். நாவல்வர் அடிச்சுவட்டினைப் பின்பற்றி அன்னர் நெறிநின்ற நாவலர் அவர்களை, ஜந்தாங் குரவர் என்று அழைப்பது வழக்கமாகி விட்டது.

சைவப் பெருஞ் செல்வங்கள் திருமுறைகளும், சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களும் ஆகும். இவையே நம் வாழ்வுக்கு மூலதனமாக உள்ளவை. இவற்றை உறுதுணையாகச் கொண்டு நாம் நன்கு வாழலாம். முடியா முதல் ஒன்று உண்டு என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கூறுகின்றார். இவ்வுலகத்தில் உள்ள பொருள்கள் எல்லாம் ஒருகால் முடிந்து விடலாம். என்றால் முடியாமலிருக்கும் பொருளையல்லவா நம்வாழ் முதலாகிய பொருளாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் பரம்பொருளை முதலாக வைத்துக் கூறுகின்றார்.

“அகரமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு” என்று வள்ளுவன் கூறுவதும் இங்கு நோக்கத் தக்கது.

இம் முதலை நாவலர் “கர்த்தா” என்று குறிப்பிடுகின்றார். அவர் தாம் எழுதிய சைவ வினாவிடையில் “உலகத்துக்குக் கர்த்தா யாவர்”? என்று வினவி, அதற்கு விடையாகச் சிவபெருமான் என்று கூறியுள்ளார். எனவே நால்வர் கருத்தே நாவலரின் கருத்தாக உள்ளதை இங்கு உணரலாம்.

இவர்கள் சைவமக்கள் சைவநெறியில் வாழ வழிகாட்டிய பெருமக்கள். உலகியல் வாழ்வைப் பொய்வாழ்வு என்று கூறுது அவன் அருளாலே கிடைத்த வாழ்வு என்று போற்றி வாழ்ந்த வர்கள். நலம், தீங்கினும் அவனை மறவாது அவன் வழி நின்றவர்கள். அவன் எப்படி விரும்பினாலே அப்படி நடத்தட்டும் என்று கூறியவர்கள்.

“இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற் பொருட்டே” என்று கூறி முன்வர் நெறி நின்று வாழ்ந்தவர்கள் நாவலர்.

உலகப் பொருள் வேட்கைவரின், எந்தை பெருமான் உள்ள என்ற அசைக்க முடியாத உணர்வால், அவனிடம் கேட்டுப் பெற்று வாழ்ந்தவர்கள் இப்பெரியார்கள். நம்மைப் போல் இவர்களும் மனித வர்க்கத்தினர்தாம். வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையுந் தெய்வமானவர்கள், என்றும் துதிக்கப்படும் நிலையடைந்தவர்கள்.

மனிதப் பிறவியே பிறவிகள் பலவற்றுள்ளும் மேலான பிறவி. இயற்கையாக “உயர்வுள்ளல்” மனித குணம், நாழும் இவர்களைப் போன்று உயர்ந்து தெய்வ வாழ்வு வாழலாம் என்ற கருத்து நமக்கு வரவில்லையே? இதனைச் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டும். அறிவுக்கண் பார்வை உடையவர்கள் பெரியவர்கள். அத்தோடு அருள்ஞானம் என்னும் அநந்தங் கண்ணும் பெற்று உயர்ந்த வர்கள். நாமோ எனின் அறிவுக்கண்ணையே இழந்தவர்கள். அப்பல் நாம் எதைத்தான் பெறத்தக்கவர்களாக இருக்கின்றோம்?

இப்பிறவியிலேயே பிறவித்துயரை நீக்கி இறவாப் பேரின் பத்தினைப் பெறலாம். அத்தகைய ஆற்றல் மனிதனுக்குத்தான் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் அருஞ்சாதனைகள் மூலங் காட்டி வாழ்ந்த நால்வர் நெறியே நாவலர் வழியாகும். அவ்வழி நமக்கும் பொருந்தும்.

“தூய வெண்ணீரு துதைந்த பொன்மேனியும் தாழ்வடமும் நாயகன் சேவடி தைவரும் சிந்தையும்” உடையவராய் வாழ்ந்தவர்கள் நால்வர். அங்ஙனமே நாவலரும் திருநீறு மறவாச் செம்மையராய், உருத்திராக்கதாரியாய், என்றும் ஈசன் திருநாமம் மறவா நெறிபூண்டு நின்றார்கள்.

திருக்கோவில் தோறும் சென்று திருப்பதிகங்கள் பாடினார்கள், திருத்தொண்டு செய்து மகேஸ்வரன் சேவையால் மக்களை வாழ் வித்தார்கள் நால்வர். நாவலர் ஆலயந் தோறுஞ் சென்று சைவப் பிரசங்கமாரி பொழிந்து மக்களை நெறிப்படுத்தி ஏர்கள்; ஆலயங்களைப் புனருத்தாரணஞ் செய்வதற்கு விஞ்ஞாபனங்கள் பல வெளியிட்டுக் கருமமாற்றினார்கள்.

இந்தியாவிலுள்ள ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று பதிகம்பாடிய தோடு நில்லாது ஈழத்திருநாட்டில் உள்ள திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் முதலாந் தலங்கள் மீதும் திருப்பதிகங்கள் பாடினார்கள் அருட்செல்வர்கள். நாவலரும் தாய் நாடாம் இந்தியாவிலும் சேய் நாடாம் இலங்கையிலும் சைவத் தமிழ்ச் சேவை ஆற்றினார்கள். இந்தியாவே இச்சேவைக்குரிய இடம் என்று தெரிந்து சென்னையில் ஓர் அச்சு இயந்திரசாலையும் சிதம்பரத்தில் கல்லூரி ஒன்றும் நிறுவித் தம்பணியைத் தொடர்ந்தார்கள்.

நாவலர் அவர்கள் அறிவினை மதித்தே திருவாவடுதுறை ஆதினம் “நாவலர்” என்ற பட்டத்தினை அவருக்குச் சூட்டிப் பாராட்டியது. அவரின் பிள்ளைத் திருநாமம் ஆறுமுகம் என்பது. இதன்பின் நாவலர் என்றே வழங்கி வருவதாயிற்று. நாவலர்

சைவத்தின் காவலரானார். நால்வர் காட்டிய நெறியில் வாழ்ந்தே அங்ஙனம் ஆனார்.

யாழிப்பாணம் பிறநாட்டார் வருகையாலும், ஆட்சியாலும் பெரும் பாதிப்படைந்தது. அப்போது மக்கள் நாகரீக வாழ்க்கையில் மொகங் கொண்டு மொழியைக் கைவிட்டனர். சமயத்தை மாற்றிக் கொண்டனர்; கலாச்சாரத்தையே துறந்தனர். இந்நிலையில் மக்களோடும், அரசோடும் போராடி நம்மொழியைச், சமயத்தைக், கலாச்சாரத்தை நாவலர் அவர்கள் காப்பாற்றினார்கள்.

புராதன சைவக் கோவில்கள் ஆழிக்கப்பட்டன; வழிபாடும் சிலர் விரும்பின் மறைத்தே — மறைந்தே புரிய வேண்டியிருந்தது. இவற்றினை எல்லாங் கண்டு மனம் வருந்திய நாவலர் அவர்கள் நால்வர் புரிந்த சமய வாதங்களை அடியொற்றித் தாழும் சமய வாதம் புரியலானார்; வெற்றியுங் கண்டனர்.

இந்நிலையில் சைவத் தமிழ்ச் சேவைக்காகத் தன்னை அர்ப்பணிக்க நாவலர் அவர்கள் முன்வந்தார்கள். அவர்தம் கருத்து இது:—

1. “ஓன்றுக்கும் பற்றூத ஒருவனுக்குப் பொன்னும், மன்னும், பெண்ணுங் கொடுக்கின்ற காலம் அது. அப்படியிருந்தும் நான் விவாகஞ் செய்து வாழ விரும்பவில்லை.”
2. “எனது கல்வியைப் பாராட்டிப் பாதிரிமார்கள் சிறந்த உத்தியோகம் வழங்கி என் வாழ்க்கையைச் சிறப்பிக்க முன் வந்தார்கள். அவர்கள் தஞ்சத்தில் வாழ விரும்ப வில்லை.”
3. “எனது அன்னன்மார் நல்ல பொருள் தந்து எனக்கு உதவ முன்னின்றார்கள். அதனையும் பெற விரும்பவில்லை.”

இவற்றை எல்லாந் துறந்து சைவத்தையும், தமிழையும் வளர்க்கப் பிரமச்சாரியங் காத்தேன் என்று நாவலர் கூறியிருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

நால்வர் எத்தனை பெரிய தியாகஞ் செய்தார்கள் என்று நாம் கூறவல்லர் அல்லர். ஆயின் நாவலர் அவர்கள் செய்த தியாகம் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட தென்றே கூறலாம். எம்போன்றவர் இதனை நினைக்கவும் முடியாதவர்கள் ஆகின்றோம்.

நல்லன செய்ய நாம் கொடுத்துவைக்க வேண்டும். இறை
யருஞும் வேண்டும். அவனருளே கண்ணகை கண்டு அதன் வழி
நின்று தொண்டு செய்த நால்வரும், அந்நெறி வாழ்ந்த நாவலரும்
எம்பணி சிறக்க அருளாளர்களாகக் கொண்டு வாழ்வோமாக!

ஸ்ரீலூହ୍ ആஹୁമക നാവലർ

യാழ്പ്പാണത്തു നല്ലൂരിൽ കന്തപ്പിൻളാക്കുമ் ചിവകാമി അമ്മൈയാറുക്കുമ് സ്രീലൂഹ୍ ആഹുമകനാവലർ ചർപ്പത്തിരരാകപ് പുമധില് ജേണമാനുര്. ഇവർ പിന്തു ആൺടു ചിത്തിരപാഞ്ച (18.12.1822) ആകുമ്. ഇവരുടൈയ പിൻളാളത്തിരുനാമമ് ആഹുമകമ് എൻപതു.

ജീന്തു വയതില് പെറ്റ്രോർകൾ ഇവരുക്കു വിത്തിയാരമ്പഞ്ച ചെയ്തു വൈത്താറ്കൾ. നല്ലൂര് ചുപ്പിരമണിയ ഉപാത്തിയാരിടമ് വേണ്ടിയ ആരമ്പക് കല്വിയൈക് കർഖുക്കൊണ്ടാർ. ആരമ്പത്തിലേയേ വാക് കുണ്ടാമ് മുതിയ നീത്തിരാല്കൊണ്ടായുമ്, നികണ്ടു, പാരതമ്, കന്തപ്പ പുരാണമ് ആതിയ നൂലുകൾക്ക് കർഖുത തേരിനുര്. വേലായുത മുതി യാരിടമ് ഇലക്കങ്ങ ഇലക്കിയായംകിണി ജീന്തിരിപരക് കർഖുർ.

നാവലർ അവാർകൾ യാഴ്പ്പാണമ് മത്തിയ കല്ലൂരിയില് ആംകിലക് കല്വിയൈക് കർഖുർ. താണ് കർഖ തമിശ്മ ഇംകു വേതണമ് പെറുതു കർപികകത് തൊടാന്കിവിട്ടാർ.

ഇവർ വട മൊழിയില് പെറുമ് പാണ്ടിത്തിയമ് പെറ്റു. വടമൊழി, ആംകിലമ്, തമിശ്മ മുമ്മൊழിപ് പാണ്ടിത്തിയമ് ഉടൈയവരാകിയ നാവലർ ചൈവ ചിത്താന്തു ചാംസ്തിരാക്കിണായുമ് വേതാകമന്കിണായുമ് മുത്രയാകക് കർഖുക് കൊണ്ടാർ.

യാഴ്പ്പാണമ് മത്തിയ കല്ലൂരിയില് തമിശ്മ ആചിരിയരാക നിയമനം പെറ്റുപ് പണിപുരിന്താർ. ഇവരിടമ് പാർശിവല് പാതിരിയാറുമ് തമിശ്മപ് പാടന് കേട്കുത് തൊടാന്കിനുര്. ഇരുവരുമ് നണ്പാർക്കാഡിനുര്. പാർശിവല് പാതിരിയാറിൻ വേണ്ടുകോണിംപാടി നാവലർ വിവിഖിയ നൂലിൽ (പൈപിൻ) തമിശ്മ മൊழി പെയർത്തുക് കൊടുത്താർ. പലരുതു മൊழിപെയർപ്പുക് കുഞ്ഞുമ് ഇവരുടൈയ മൊழി പെയർപ്പേ ചിരന്തതെന ഏற്റുക് കൊണ്ടാപ്പട്ടതു. പാർശിവല് പാതിരിയാറുക്കു നാവലരില് ഓർ അപിമാണമ് പിന്തുതു.

ചൈവ ചമയത്തെപ് പിര മതത് താക്കകംകബിലിരുന്തു പാതാ കാക്കക് കരുതിച്ച ചൈവപ് പിരചന്കകിണി ആലയന്കൾ തോറുമ്

நடாத்துத் திட்டமிட்டார். முதலில் வண்ணூர் பண்ணைச் சிவன் கோவிலில் பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தினார். இவருடைய பிரசங்கங்களைக் கேட்கப் பெரும் சனக் கூட்டம் கூடியது. அன்றைய யாழ்ப்பானைப் பாதிரியாருக்கு இது ஒருதலையிடியாக இருந்தது. இவரது சைவப் பிரசங்கங்கள் பலரது சமய மாற்றத்துக்குத் தடையாகவுள்ளதைப் பாதிரிமார்கள் கண்டு பாதிரிமார்கள் பார்சிவல் துரையின் கவனத் துக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். பெரும் பதவி வகிக்கும் சமய மாறிகள் அஞ்சினர். நாவலர் சிறிதும் அஞ்சினர் இல்லை.

சதாசிவம்பிள்ளை முதலாய மாணவர்களைச் சேர்த்துக் காலையும் மாலையும் வேதனம் இன்றிக் கருவிநூற்களையும் சைவசமய நூல்களையும் கற்பித்து வந்தார். சைவப் பிரசங்கம், மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தல் முதலிய சைவத் தமிழ்ப் பணிக்காகத் தமது உத்தியோகத்திலிருந்தும் விலகினார். பார்சிவல் பாதிரியார் பலவாறுக் வேண்டியும் நாவலர் உத்தியோகத்தைப் பெற்றுர் இல்லை.

வண்ணை வைத்திஸ்வரன் கோவிலின் தெற்கு வீதியில் உள்ள ஒரு வீட்டில் ஒரு இலவச வித்தியாசாலையை தாதித்துக் கல்விப் போதனையை நடாத்தினார். இன்று நாம் மறந்திருக்கும் பிடியரிசி சேகரித்து ஆசிரியர்களுக்கு வேதனம் கொடுத்துவந்தார். அன்று யாழ்ப்பானத்தில் ஆலய சேவைகள் பிடியரிசி சேகரித்தே நடைபெற்று வந்தன. தமிழ்ப் பெண்களின் மாபெருங் கைக்கரியமே பிடியரிசியாகும். இதனை இந்நாள் தமிழ்ப் பெருங் குடிமக்கள் அறிதல் வேண்டும். தமிழ் வீடுகளில் ஒரு பிடியரிசிக் குட்டான் அன்று தூக்கப்பட்டிருக்கும். பெண்மணிகள் சமையல் செய்யும் போது ஒரு பிடி அரிசியை எடுத்து அக்குட்டானில் இருவர். அவ்வூர்த் தருமகர்த்தாக்கள் வீடு தோறும் மாதத்தில் இருமுறை (அமாவாசை பூரணை) சென்று பிடியரிசியைச் சேகரித்து அதனை விற்றுப் பெறும் பணத்தைக் கொண்டு ஆலயத்திருப்பணிகளையும் ஆலய பூசைகளையும், கல்விச்சாலை, அறச்சாலையையும் நிர்வகித்து வந்துள்ளனர். இன்று இது மறந்த சொத்தாகிவிட்டது.

நாவலர் சைவத்தை வளர்க்கத் துண்டுப் பிரசரம், விஞ்ஞா பனங்களை வெளியிடக் கருதி அச்சுயந்திரம் பெற விரும்பினார். அதற்காக இந்தியா சென்றார். அங்கு சென்ற நாவலரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம் வரவேற்றுச் சைவப் பிரசங்கம் செய்வித்தது.. அவரது பிரசங்க ஆற்றலையும் கல்விச் சிறப்பையும் பாராட்டி நாவலர் என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது.

அவர் அச்சு இயந்திரத்தைப் பெற்று அதனைச் சென்னையில் தாபித்தலே நன்று எனக் கருதி அங்கேயே நிறுவிப் பணிபுரிந்தார்.

சிதம்பரத்திலும் ஒரு கல்லூரியை நிறுவி இந்தியாவிலும் சைவத் தமிழ்ச் சேவை ஆற்றினார்கள். அங்கும் பலராது ஆதரவையும் அபிமானத்தையும் பெற்று நாடு திரும்பினார்கள்.

நாவலர் பட்டம் பெற்று நாடு திரும்பிய அன்னரை யாழ்ப் பாணத்துமக்கள் ஓன்று சேர்ந்து வரவேற்றுப் பாராட்டினார்கள். சைவத் தமிழ் மக்கள் நாவலர் பக்கம் திரும்பிவிட்டனர் என்று அறிந்த மதமாறிகள் அச்சங் கொண்டு பாதிரிமார்கள் மூலம் அரசமேலிடத்துக்கு வேண்டாதனவற்றைக் கூறினார்கள். நாவலர் இதற்கு அஞ்சினார் அல்லர். இன்னுஞ் சேவையைப் பண்மடங்கு விரிவு செய்தார்கள்.

தாய் நாட்டிலிருந்து சேய் நாட்டுக்கு வந்த நாவலர் வண்ணை பண்ணையில் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தார். இது இன்றும் யாழ்ப்பாணம் நாவலர் வித்தியாலயம் என்று வழங்கப்பட்டுக் கல்லூரி அந்தஸ்தையும் பெற்றுள்ளது.

நல்லூரின் வித்தியாநு பாலன அச்சியந்திரசாலை அமைத்து சைவ வினாவிடை, இலக்கண வினாவிடை, முதலாம், இரண்டாம் பாலபாடங்களை எழுதி வெளியிட்டார். இவர் எழுதிய பாலபாடங்கள் அனைத்தும் சைவத் தமிழ் மக்கள் படித்துப் பயன் பெறத் தக்கவையாகும்.

பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய நூல்களை வசன நடையில் ஆக்கித்தந்துள்ளார். இவர் வசன நடையே ஒருதனி. இதனால் வசன நடை கைவந்தவல்லாளன் என்று சூரிய நாராயண சாஸ்திரிகளால் போற்றிப் பாராட்டப்பட்டார்.

இவ்வேளை நாவலருக்குத் திருமணம் பேசப்பட்டு வந்தது. சைவத் தமிழ்ப் பணிக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துத் திருமணஞ்செய்யாது நெட்டிக்கப் பிரமச்சாரியங் காத்து வருவாராயினார்.

அவர் திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, திருக்கோவையார் நங்சினார்க்கிளியர் உரை என்பவற்றைப் பரிசோதித்து வெளியிட்டார். இவர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்களும் உரையெழுதி வெளியிட்ட நூல்களும் இன்று நமக்குப் பெரும் பொக்கிஷங்களாக உள்ளன.

சைவ நெறிநில்லாதோரைக் கண்டித்துத் திருத்தினார்கள். இவர் உண்மையைச் சொல்லுவதற்கு அஞ்சினவர் அல்லர். இவரைக் கண்டனப்புலி என்றே பலருங் கூறுவர். நியாயமானதை எவர்க்கும் அஞ்சாது உரைப்பவர் ஆதலின் இவருக்கு இப்பெயரைக் கூறி வரலாயினர்.

இவர் செய்த சைவத் தமிழ்ச் சேவையை விரிக்கிற் பெருகும்.
இவர் செய்தபணியை மறவாது போற்றி நம்மக்கள் பாராட்டித்
துதித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலர் அவர்கள் பிரமாதி வருடம் கார்த்திகை மாதம்
மகநடசத்திரத்தில் சிவபதம் அடைந்தார்கள்.

நல்லீநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல்
சொல்லு தமிழ் எங்கே சுருதி யெங்கே — எல்லவரும்
ஏத்து புராணகமங் களைங்கே பிரசங்கமெங்கே
ஆத்தன் அறிவெங்கே அறை.

நாவலர் பொன் மொழிகள்

1. உலகம் தோன்றி நின்று அழியுங்காரியமாயுள்ளது. ஆதலினால் உலகத்தைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் மூன்று தொழிலுஞ் செய்தற்கு ஒரு கடவுள் இருக்கிறார் — என்பது நன்றாக நிச்சயிக்கப்படும்.
2. கடவுள் என்றும் உள்ளவர். அவருக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை. அவர் எங்கும் நிறைந்தவர். அவர் இல்லாத இடமில்லை. அவர் எல்லாம் அறிவர். அவர் அறியாதது ஒன்றும் இல்லை.
3. கருணாநிதியாகிய கடவுள், உட்புறத்திலே திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் லிங்கம் முதலிய திருமேனியும் தமது மெய்யடியாருடைய திருவேடமும் ஆதாரமாய்க் கொண்டு நின்றும் அகத்திலே உயிர் இடமாகக் கொண்டு நின்றும் இங்குள்ளவர் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளவார். ஆதலால் அவரை வழி படும் இடங்கள் இவைகளேயாகும்.
4. கடவுளால் விரும்பப்படுவன் இரக்கம், வாய்மை, பொறை, அடக்கம், கொடை, தாய்தந்தை முதலிய பெரியோரை வழிபடுதல் முதலிய நன்மைகளாம். கடவுளால் வெறுக்கப் படுவன் கொலை, புலால் உண்ணல், களவு, கள்ளுண்ணல், வியபி சாரம், பொய், செய்ந்றி மறத்தல் முதலிய தீமைகளாம்.
5. பிற உயிரைக் கொல்லுதல் போலத் தன்னுயிரைக் கொல்லுதலும் பெருங் கொடும்பாவம். கடவுளை வழிபட்டு உயிர்க்கு உறுதி கொள்ளும் பொருட்டுக் கிடைத்த கருவி சரீரம். ஆதலால் எவ்வகைப்பட்ட வியாதிகளினுலே வருத்தமுற்றலும், சரீரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டே இருத்தல் வேண்டும்.
6. இன்ன காலத்திலே இந்தச் சரீரம் நீங்கும் என்பது நமக்கு விளங்காமையால், நாம் எக்காலத்திலும் கடவுளை வழிபடல் வேண்டும்.

7. ஈசுர பக்தியும் நல்லொழுக்கமும் உள்ள பிதா மாதாக்களை உடைமையே பெரும் பாக்கியம்.
8. எவ்வளவு அதிக இரகசியமாகச் செய்யப்படும் நன்மைகளையும் முற்றறிவு உள்ள கடவுள் அறிந்து, பயன் அளிப்பார்: பிறர் அறிந்தென்! அறியாதிருந்தென்!
9. இளமையிலே ஒருவன் பழகிய பழக்கம் நன்றேயாயினும், தீதேயாயினும், அதுவே பெரும்பான்மையும் மரண பரியந்தம் அவனைத் தொடரும்.
10. நாம் இரகசியமாகக் குற்றங்கு செய்யும் போது பிறர் நம் மைக் கண்டிரா வண்ணம் தப்பிக் கொள்வோமாயினும், நம் முடைய மனம் நம்மைக் கண்டியாவண்ணம் தப்பிக் கொள்ள மாட்டோமே!
11. நாம் செய்த குற்றங்களை நாமே வெளிப்படுத்திப் பச்சாத் தாபப்படுவோமாயின், அறிவினால் முத்த பெரியோர்கள் நம் மேல் இரங்கி, அவைகளைப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள்.
12. நம்முடைய குற்றங்கள் இவைகள் என்று நமக்குத் தெரிவித்து அவைகளை நீக்கி நடக்கும் நெறியை நமக்குப் போதிக்கின்ற வர்களே நமக்கு உத்தம சிநேகிதர்கள்.
13. அறிவும் நல்லொழுக்கமும் உடையவர்களை நிந்திப்பவர்கள்? அறிவையும் நல்லொழுக்கத்தையும் நிந்திக்கிறார்கள்.
14. பாவம் செய்பவர்களை நன்கு மதிப்பவர்கள் இல்லையாயில், பாவம் செய்பவர்களும் இலர்: ஆதலால் பாவம் செய்பவர் களிலும், அவர்களை நன்கு மதிப்பவர்களே பெரும் பாவிகள்.
15. பாவம் செய்ய ஏவகின்றவர், செய்கின்றவனேடு சமமாகத் தண்டிக்கப்படுவான்.
16. கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் ஸ்நானஞ் செய்தானையினும், கடவுளைப் பூசித்தானையினும், ஞானசாத்திரங்களை ஒது உணர்ந்தானையினும், புலாலைத் தள்ளாது புசித்தவன் நந்த அடைவான்.
17. கள்ளுண்டவருக்கு மனமொழி மெய்கள் தன்வயப்படாமையால் நானம் அழியும், அழியவே அறிவுடையோர் அவரைக் காணு தற்கும் அஞ்சித் தூரத்தே நீங்குவர்.

18. கள வென்னும் பெருங்குற்றத்தைச் சிறு பருவத்திற்குனே கடிதல் வேண்டும். கடியா தொழிந்தால், அது மேன் மேலும் வளர்ந்து பெருந்துன்பக் கடலில் வீழ்த்திவிடும்.
19. கொடை, வணக்கம், உறவு, சிருபை, பொறை என்னும் ஐந்தும் உடையவனே தாதா. இவை இல்லாதவன் அதாதா. அருளும் ஆதரவும் உடையவனுகிய தாதாவின் கையிலே ஏற்றவன் அந்தத் தாதாவினுடே புண்ணிய லோகத்தை அடைவான்.
20. உயர் குலமும் அழகும் செல்வமும் உடையவராயினும் கல்வி இல்லாதவர் முருக்கம் பூவுக்கும் சமமாவர். இராசாக்களுக்கு அவர் தேசத்தில் மாத்திரம் சிறப்புண்டாம். கற்றறிந்தவர்க்கு அவர் சென்ற தேசங்களில் எல்லாம் சிறப்புண்டாம்.
21. திரவியம் எல்லார்க்கும் எந்நாளும் அவசியம் வேண்டுவதாய் இருக்கையால், அதனை விரைந்து சம்பாதிக்க வேண்டும்.
22. செல்வம் முதலிய வற்றினுடே செருக்கு அடைந்து முன் உன்னேடு பயின்ற சிநேகிதரை மறந்து விடாதே.
23. சரீர வருத்தத்துக்கு அஞ்சிப் பிற தொழில்களைச் செய்து பொருள் பெற்றும், உணவின் பொருட்டு வேளாளரிடத்துச் செல்லல் வேண்டுதலாலும், பொய் முதலிய பாவம் கலவாமை யாலும் வேளாண்மைக்கு நிகராவது ஒன்றும் இல்லை.
24. பிறர் பொருளானது, உடல், உயிர் இரண்டிற்கும் ஊறு செய்தலால், உடல் ஒன்றிற்கே ஊறு செய்யும் விஷத்திலும் கொடிதாம்.
25. சூதாடலை விரும்புவாயின், காலமும் கருத்தும் பெறப்படாமையால், கல்வி, செல்வம், ஊண், உடை என்பன உண்ணை அடையாவாம்.
26. ஒருவன் எவ்வெப் பொருளினின்றும் நீங்கினாலே, அவன் அவ்வப் பொருளினால் வரும் துன்பத்தை அனுபவித்தல் இலன்.
27. எந்த நாட்டையும், எந்த ஊரையும் உன் நாடும் உன் ஊரும் ஆக்குவது கல்வி. ஆதலால் அதனை இளமை தொடுத்து மரண பரியந்தம் விடாமற் கல்.

28. குரியன் உதிக்க ஐந்து நாழிகைக்கு முன், நித்திரைவிட்டு எழுந்து, தந்த சுத்தி செய்து கடவுளை வணங்கிக் கொண்டு, உன் பாடங்களைக் கற்பாயின், அவைகள் உன் மனதிலே நன்றாகப் பதியும்.
29. அரசனுடைய உள்ளத்திலே அருள் வரும்படி நடத்தலே கல்விக்குச் சிறந்த கருவி.
30. சபைக்கு அஞ்சி நடுங்கும் வித்துவாண்களிடத்தில் கல்வியும், சபைக்கு அஞ்சாத மூடர்களிடத்தில் ஆரவாரச் சொற்களும், உண்டாதலினும் உண்டாகாமையே நன்று.
31. செல்வம் உள்ள மூடரினும், வறுமை உள்ள வித்துவான் களே எங்கும் நன்குமதிக்கப்படுவார்கள்.
32. செல்வம் அழிவு உள்ளது ஆதலால், அதனால் வரும் பெருமையும் அழிவுள்ளது. கல்வி அழிவில்லாதது. ஆதலால், அதனால் வரும் பெருமையும் அழிவில்லாதது.
33. கல்வியறிவால் ஆகிய மூப்பே மூப்பு: ஆதலால், அதனை உடையவர்களே யாவராலும் வணங்கப்படத்தக்கவர்கள்.
34. நேற்றைக்கு உள்ள எனப்பட்டான். இன்றைக்கு இல்லை எனப்படுதல் கண்டும், உன் உயிர்க்குப் பயன்படுவனவற்றைச் செய்யாது, வீண் நாட்கழிப்பது. ஐயகோ, எவ்வளவு அறியாமை!
35. இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது; இறைவனை வணங்கி முத்தி இன்பம் பெறுதற் பொருட்டே ஆம்.

1854
1822
32

பூநீலபூநீ ஆறுமுக நாவெள் வாழ்க்கை துறிப்பு

18.12.1822 — சித்திரபானு ஆண்டு மார்கழி மாதம் ஐந்தாம் நாள் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் கந்தப்பிள்ளை சிவகாமியம்மை தம்பதிகளுக்குச் சற்புத்திரராய்த் திருவவதாரம் செய்தார்.

- 1827 * ஐந்து வயதில் வித்தியாரம்பம் செய்விக்கப்பட்டது.
 - * நல்லூர் சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயரிடம் வாக்குண்டாம் முதலிய நீதி நூல்கள், நிகண்டு, பாரதம், கந்தபுராணம் ஆகியவையும் வேலாயுத முதலியாரிடம் இலக்கண, இலக்கியங்களும் கற்றார்.
- 1834 * பார்சிவல் பாதிரியாருடைய ஆங்கில வித்தியாசாலை (யாழ் மத்திய கல்லூரி)யில் சேர்ந்து கற்றார்.
 - * கோவில்கள் தோறும் புராண படனம் செய்தார்.
 - * பார்சிவல் பாதிரியாருடைய ஆங்கில வித்தியாசாலையில் ஆங்கிலங் கற்றுக் கொண்டு, சம்பளம் பெருமல் தமிழ் கற்பித்தார்.
- 1841 * சித்தாந்த சாத்திரங்கள், வேத சிவாகமங்கள், சமஸ்கிருதம் கற்றுப் பாண்டித்தியம் அடைந்தார்.
 - * பார்சிவல் பாதிரியாருக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதரானார்.
 - * பாதிரியாரின் வேண்டுகோளின்படி விவிலிய வேதத்தைத் (பைபிள்) தமிழில் மொழி பெயர்த்தார்.
- 1846 * சதாசிவம்பிள்ளை முதலான மாணவர்களைச் சேர்த்துக் காலையும் மாலையும் வேதனம் பெருமல் கருவி நூல்களை யும் சைவ சமய நூல்களையும் கற்பித்தார்.
- 31.12.1847 வண்ணர் பண்ணைச் சிவன் கோவிலில் முதலாவது சைவப் பிரசங்கம் நிகழ்த்தினார்.

- 1848 * பார்சிவல் பாதிரியாருடன் பைபிள் மொழி பெயர்ப்பை அரங்கேற்றுவதற்காகச் சென்னைக்குச் சென்று, அறிஞர் களின் பாராட்டைப் பெற்றார்.
- * சைவப் பிரசங்கம், மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தல் ஆகிய சைவத் தமிழ்ப் பணிகளுக்காகத் தனது உத்தியோகத்தை விட்டு விலகினார்.
- * வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலின் தெற்கிலுள்ள ஒரு வீட்டில் ஒரு வித்தியாசாலையைத் தாபித்தார்.
- * பிடியரிசி தண்டி ஆசிரியர்களுக்கு வேதனம் கொடுத்தார்.
- 1849 * அச்சியந்திரம் வாங்குவதற்காக இந்தியாவுக்குச் சென்றார்.
- * திருவாடுதுறை ஆதினத்தில் சைவப் பிரசங்கம் செய்து, “நாவலர்” பட்டம் குட்டிக் கெளரவிக்கப்பட்டார்.
- * வண்ணர் பண்ணையின் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தார்.
- * நல்லூரில் வித்தியாநுபாலன் அச்சியந்திரசாலையை அமைத்தார்.
- 1850 * சைவவினாவிடை, இலக்கண வினாவிடை முதலிய இரண்டாம் பால பாடங்களை எழுதி வெளியிட்டார்.
- 1852 * ஓய்வின்மையால், பெரிய புராண ஏட்டைப் பார்த்துப் பக்கத்தில் நின்று, வசனமாக அச்சுக் கோர்ப்பவர்களுக்குச் சொல்லிச் சொல்லி அச்சுக் கோர்க்கச் செய்து “பெரிய புராண வசனம்” என்னும் நூலை வெளியிட்டார்.
- 1853 * கிறிஸ்தவ உபதேசியாரது சைவ தூஷணத்துக்குப் பரிகார மாக “வச்சிர தண்டம்” என்னும் நூலையும் சுப்பிரமணிய தூஷணத்திற்கு மறுப்பாகச் “சுப்பிரவோதம்” என்னும் நூலையும் எழுதி வெளியிட்டார்.
- 1854 * நாவலருக்குத் திருமணம் பேசப்பட்டது. சைவத் தமிழ்ப் பணிக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்க்கை முழுவதும் நைட்டிகப் பிரமச்சாரியாகவே வாழ்வதென உறுதி கொண்டார்.
- * 1854 ஐப்பசி மாதம் 18-ஆம் நாள் இந்தியாவுக்குச் சென்று குறு நாட்டிலே பரமாசாரியாரிடம் சிவபூஜை எழுந்தருளச் செய்து மீண்டார்.
- 1855 * சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை அபிவிருத்திக்கான கைப் கரியங்களில் ஈடுபட்டார்.

- 1858 * தனது நால்களைப் பதிப்பிப்பதற்காகச் சென்னைக்குச் சென்று, அங்கு வித்தியாருபாலன் அச்சியந்திரசாலையை அமைத்தார்.
 * திருவாடுதுறை தருபுரவாதீனங்களில் சைவப் பிரசங்கஞ் செய்தார்.
- 1860 * சிதம்பரத்தில் வித்தியாசாலை தாபிப்பதற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்.
 * திருவண்ணமலை ஆதீனத்தில் சின்னப்பாட்டம் ஆறுமுக தேசிகரால் உருத்திர சஞ்சிகை சாந்திக் கௌரவிக்கப் பட்டார்.
- 1861 * திருக்குறள் — பரிமேலழகர் உரை வெளியிட்டார்.
- 1862 * திருக்கோவையார் — நக்சினுர்க்கிளியர் உரையுடன் வெளி யிட்டார்.
 * வண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் சைவப் பிரசங்கம் செய்தார்.
 * சிவ தீட்சையின் அவசியத்தை உனர்த்திச் சிவதீட்சை பெறுத பிராமணரைச் சிவதீட்சை பெறச் செய்தார்.
- 1864 * மதுரை ஆதீன கர்த்தர்களால் சுந்தரவேடம் முதலியன் அணிந்து, கௌரவிக்கப்பட்டார்.
 * பொன்னுச்சாமித் தேவரால், இரு சாதுராக்கள் சாத்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.
 * திருவண்ணமலைப் பண்டார சந்நிதிகளால், சிவிகையி லேற்றிப் பல விருதுகளோடு பட்டணப் பிரவேசம் செய்து கௌரவிக்கப்பட்டார்.
 * திருவாடுதுறை ஆதீனம், மீடுட்சி சுந்தரம்பிளை ஓது வார்கள் முதலான பெரியோரை அனுப்பி வரவேற்றுக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.
- 1854 * ஐப்பசி மாதம் 18-ஆம் நாள் சிதம்பரம் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தார்.
 * நாலாம் பாலபாடம் எழுதி வெளியிட்டார்.
- 1867 * சென்னை பட்டணத்தில் தொடர்ச்சியாகச் சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்தார்.
 * திருத்தொண்டை நாட்டுப் பதி புண்ணியபரிபாலன சபைக்கு அக்கிராசனைத்தியாய் நியமிக்கப் பெற்று, பதி புண்ணிய மகிழை பற்றிப் பிரசங்கம் செய்தார்.

- 1869 * சிதம்பரத்தில், இராமவிங்கம் பிள்ளை பக்கத்துத் தீட்சதர் களுடன் வாதிட்டாகர். அருட்பா, மருட்பாச் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன.
- * போலி அருட்பா மறுப்பு எழுதி வெளியிட்டார்.
- * காரைக்கால், வேதாரணியம், தருமபுரம், காவேரிக்கரைக் கொட்டாரத்தில் சைவப் பிரசங்கம் செய்தார்.
- 1870 * யாழ்ப்பாணச் சைவமக்கள் நாவலருக்குப் பெரிய வர வேற்பளித்து, ஐந்தாங் குரவர் எனப் பாராட்டிக் கொரவித்தனர்.
- * கோப்பாயிலும் புலோலியிலும் சைவப் பிரகாச வித்தி யாசாலைகளைத் தாபித்தனர்.
- 1872 *யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார்.
- 1873 * திருக்கேதிச்சரம், கிரிமலைச் சிவன் கோயில், புனருத் தாரணம் பற்றி விஞ்ஞாபனம் வெளியிட்டு அறிவுறுத்தி னார்.
- 1874 * திருவாடுதுறையிலிருந்து ஒதுவார்களை வருவித்து, நல் ஹார்க் கந்தசாமி கோவில் திருவிழாக் காலங்களில் தேவாரம் ஒதுவித்தார்.
- 1875 * நல்ஹார்க் கந்தசாமி கோவில் எனும் முதலாம், இரண் டாம் புத்தகங்களை வெளியிட்டார்.
- 1878 * பஞ்சத்தால் வாடிய மக்களுக்குக் கஞ்சித் தொட்டித் தர்மம் செய்தார்.
- 1879 * இளைஞராய் இருந்த இராமநாதரைத் தேர்தலில் போட்டிக்கு நிற்கச் செய்து, இலங்கைப் பிரதிநிதியாக்கினார்.
- * வண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் சுந்தர மூர்த்தி நாயனர் குரு பூசைத் தினத்தில் பிரசங்கம் செய்தார். இதுவே இறுதிப் பிரசங்கமாகும்.
- 5.12.1879 பிரமாதி வருடம் கார்த்திகை மாத மக நட்சத்திரத்தில் சிவபதமடைந்தார்.
- * நாவலர் வாழ்ந்த காலம் 56 வருடம் 11 மாதம் 16 நாட்கள்.

ஸ்ரீல୍ଲୟାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ ନାଵଲାର୍ ଅବର୍କଳ୍
ଏମୁତି ବେଳିଯିଟ୍ଟ ନ୍ରାଳ୍କଳ୍

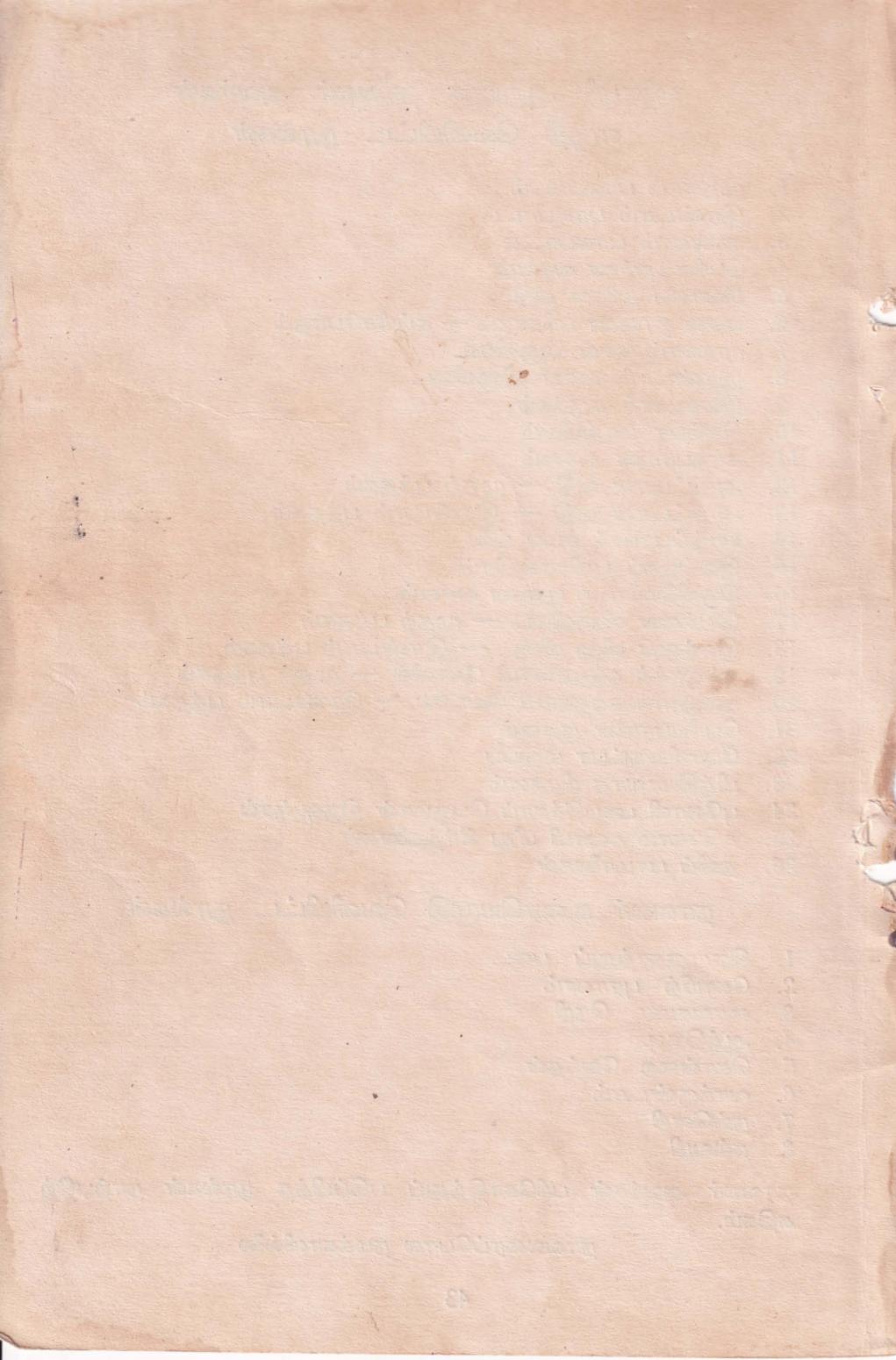
1. ମୁତଲାମ ପାଲପାଟମ
2. ଇରଣ୍ଟାମ ପାଲପାଟମ
3. ନାନ୍କାମ ପାଲପାଟମ
4. ପେରିଯ ପୁରାଣ ଚଚନମ
5. ଚିବାଲ୍ୟ ତରିଚଣ ବିତି
6. ଚେଵ ତୂଷଣ ପରିକାରମ — ଚପପିରପୋତମ
7. ମୁତଲାମ ଚେଵ ବିନ୍ଦୁଵିଟେ
8. ଇରଣ୍ଟାମ ଚେଵ ବିନ୍ଦୁଵିଟେ
9. ଇଲକ୍କଣ୍ଣାସ ଚରୁକ୍କମ
10. ଚିତମ୍ପର ମାନ୍ମିଯମ
11. କନ୍ତପୁରାଣ ଚଚନମ
12. ଅନୁଟାନ ବିତି — ମୁତର ପୁତ୍ତକମ
13. ଅନୁଟାନ ବିତି — ଇରଣ୍ଟାମ ପୁତ୍ତକମ
14. ଯାହୁପାଣୀସ ଚମ୍ଯ ନୀଲେ
15. ଇଲଙ୍କେପ ଘୁମିଚାସିତିରମ
16. ତିରୁବିଳୋଯାଟର ପୁରାଣ ଚଚନମ
17. ଇଲକ୍କଣ୍ଣ ବିନ୍ଦୁଵିଟେ — ମୁତର ପୁତ୍ତକମ
18. ଇଲକ୍କଣ୍ଣ ବିନ୍ଦୁ ବିଟେ — ଇରଣ୍ଟାମ ପୁତ୍ତକମ
19. ନଲଲୁରକ କନ୍ତଚଲାମି କୋବିଲ — ମୁତର ପୁତ୍ତକମ
20. ନଲଲୁରକ କନ୍ତଚାମି କୋବିଲ — ଇରଣ୍ଟାମ ପୁତ୍ତକମ
21. ପେରିଯପୁରାଣ କୁଚନମ
22. ପୋଲିଯରୁପ୍ପା ମରୁପ୍ପ
23. ମିତିଯାବାତ ନିରଚନମ
24. ପୁଲୋଲି ପଚପତିଚଶାପ ପେରୁମାଣ ତିରୁଲୁଞ୍ଚଳ
25. କତିରକାମ ଚଲାମି ମେତୁ କିର୍ତ୍ତନୀକଳ୍
26. ତଣିପ ପାମାଲୀକଳ୍

ନାଵଲାର୍ ଉରୈଯେମୁତି ବେଳିଯିଟ୍ଟ ନ୍ରାଳ୍କଳ୍

1. ତିରୁମୁରୁକାର୍ତ୍ତରୁପ ପଟେ
2. କୋଯିର୍ ପୁରାଣମ
3. ଚେଵଚମ୍ଯ ନେନ୍ତି
4. ଆତ୍ମିକୁଣ୍ଡ
5. କୋଣ୍ଠର ବେନ୍ତନ୍
6. ଵାକ୍କୁଣ୍ଟାମ
7. ନନ୍ତନେନ୍ତି
8. ନଲବାନ୍ତି

ନାଵଲାର୍ ଅବର୍କଳ୍ ପରିଚୋତିତତୁପ ପତିପିତ୍ତ ନ୍ରାଳ୍କଳ୍ ନାର୍ପତିନ
କତିକମ.

ନାଵଲରେପପୋଲ ନମକ୍କାଳିଲିଲ

2

சந்திர லட்சமி எண்டர்பிரைஸ்
கோலாலம்பூர் Tel: 441071 & 441757